

Europeiska unionens officiella tidning

L 24

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

29 januari 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EG) nr 75/2008 av den 28 januari 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1207/2001 om förfaranden för att i enlighet med bestämmelserna om förmånshandel mellan Europeiska gemenskapen och vissa länder underlätta utfärdande eller upprättande i gemenskapen av ursprungsintyg och utfärdande av vissa tillstånd för ekonomiska aktörer att fungera som godkända exportörer ⁽¹⁾ 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 76/2008 av den 28 januari 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 4
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 77/2008 av den 28 januari 2008 om fastställande av leveranskrav avseende rörsocker som importeras enligt AVS-protokollet och Indienavtalet under leveransperioden 2007/2008 6

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (kodifierad version) ⁽¹⁾ 8
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/2/EG av den 15 januari 2008 om siktfält och vindrutetorkare för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) ⁽¹⁾ 30

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

ARBETSORDNINGAR OCH RÄTTEGÅNGSREGLER

★ Ändringar i domstolens rättegångsregler	39
---	----

II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Rådet

2008/79/EG, Euratom:

★ Rådets beslut av den 20 december 2007 om ändring av protokollet om domstolens stadga	42
★ Uttalande	44

Kommissionen

2008/80/EG:

★ Kommissionens beslut av den 21 december 2007 om nationella bestämmelser som anmälts av Republiken Österrike angående vissa fluorerade växthusgaser [delgivet med nr K(2007) 6646] ⁽¹⁾	45
--	----

AVTAL

Rådet

★ Information om ikraftträdande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Moldavien om återtagande av personer utan uppehållstillstånd	51
★ Information om ikraftträdande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Montenegro om återtagande av personer utan uppehållstillstånd	51
★ Information om ikraftträdande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Serbien om återtagande av personer utan uppehållstillstånd	51
★ Information om ikraftträdande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om återtagande av personer utan uppehållstillstånd	51



⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

★ Information om ikraftträdande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Bosnien och Hercegovina om återtagande av personer utan uppehållstillstånd	52
★ Information om ikraftträdande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina om återtagande av personer	52
★ Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Albanien om förenklat utfärdande av viseringar	52
★ Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Bosnien och Hercegovina om förenklat utfärdande av viseringar	52
★ Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Montenegro om förenklat utfärdande av viseringar	52
★ Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om förenklat utfärdande av viseringar	53
★ Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Serbien om förenklat utfärdande av viseringar	53
★ Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Moldavien om förenklat utfärdande av viseringar	53
★ Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina om förenklat utfärdande av viseringar	53

III Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

★ Rådets gemensamma ståndpunkt 2008/81/GUSP av den 28 januari 2008 om ändring av gemensam ståndpunkt 98/409/GUSP om Sierra Leone	54
--	----

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 75/2008

av den 28 januari 2008

om ändring av förordning (EG) nr 1207/2001 om förfaranden för att i enlighet med bestämmelserna om förmånshandel mellan Europeiska gemenskapen och vissa länder underlätta utfärdande eller upprättande i gemenskapen av ursprungsintyg och utfärdande av vissa tillstånd för ekonomiska aktörer att fungera som godkända exportörer

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133,

med beaktande av kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 1207/2001 ⁽¹⁾ fastställs bestämmelser för att underlätta ett korrekt utfärdande eller upprättande av ursprungsintyg vid export av produkter från gemenskapen inom ramen för bestämmelser om förmånshandel med vissa tredjeländer.
- (2) Bilagorna III och IV till förordning (EG) nr 1207/2001 bör ändras för att ursprunget för material som används vid tillverkning i gemenskapen av ursprungsprodukter ska kunna anges korrekt.
- (3) Förordning (EG) nr 1207/2001 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1207/2001 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga III ska ersättas med texten i bilaga I till den här förordningen.
2. Bilaga IV ska ersättas med texten i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 2

Leverantörsdeklarationer för produkter som inte har förmånsursprungsstatus vilka har upprättats före ikraftträdandet av denna förordning ska fortsätta att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 januari 2008.

På rådets vägnar

D. RUPEL

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 165, 21.6.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1617/2006 (EUT L 300, 31.10.2006, s. 5).

BILAGA I

"BILAGA III

Leverantörsdeklaration för produkter som inte har förmånsursprungsstatus

Leverantörsdeklarationen, vars text återges nedan, måste upprättas enligt fotnoterna. Fotnoterna behöver dock inte återges.

DEKLARATION

I egenskap av leverantör av de varor som omfattas av det bifogade dokumentet, deklarerar jag härmed följande:

1. Följande material som inte har förmånsursprungsstatus har använts i gemenskapen för att tillverka dessa varor:

Beskrivning av levererade varor ⁽¹⁾	Beskrivning av använt icke ursprungsmaterial	HS-nummer för använt icke ursprungsmaterial ⁽²⁾	Värde på använt icke ursprungsmaterial ⁽³⁾
			Totalt:

2. Allt övrigt material som använts i gemenskapen för att tillverka dessa varor har ursprung i ... ⁽⁴⁾ och uppfyller ursprungsreglerna för förmånshandel med ... ⁽⁵⁾.

Följande gäller: ⁽⁶⁾

☐ Kumulation har tillämpats med (land/länder)

☐ Ingen kumulation har tillämpats

Jag förbinder mig att till tullmyndigheternas förfogande ställa alla ytterligare styrkande handlingar som de kan behöva.

..... ⁽⁷⁾

..... ⁽⁸⁾

..... ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ När en faktura, följesedel eller annan kommersiell handling, till vilken deklarationen är bifogad, rör olika varor eller varor som inte innehåller samma andel icke ursprungsmaterial, måste leverantören göra en tydlig åtskillnad mellan dessa olika typer av varor.

Exempel:

Dokumentet rör olika modeller av elektriska motorer enligt KN-nummer 8501, vilka ska användas vid tillverkning av tvättmaskiner enligt KN-nummer 8450. Beskaffenheten hos och värdet på det icke-ursprungsmaterial som används vid tillverkningen av motorerna varierar från en modell till en annan. Modellerna måste anges separat i kolumn 1 och de upplysningar som lämnas i de andra kolumnerna måste röra var och en av modellerna, så att tillverkaren av tvättmaskinerna korrekt kan bedöma ursprungsstatus när det gäller var och en av sina produkter beroende på vilken typ av motor produkten innehåller.

⁽²⁾ Ifylls i tillämpliga fall.

Exempel:

Reglerna när det gäller kläder enligt ex kapitel 62 möjliggör användning av garn som inte har ursprungsstatus. Om en fransk klädestillverkare alltså använder tyg som är vävt i Portugal av garn som inte har ursprungsstatus, behöver den portugisiska leverantören endast ange 'garn' som icke-ursprungsmaterial i kolumn 2 i sin deklaration. Garnets HS nummer och värde är irrelevanta. Ett företag som tillverkar tråd, enligt HS-nummer 7217, av järnstänger som inte har ursprungsstatus måste ange 'järnstänger' i kolumn 2. Om tråden ska inarbetas i en maskin för vilken ursprungsregeln fastställer en procentuell gräns när det gäller värdet på det använda icke-ursprungsmaterialet, måste stängernas värde anges i kolumn 4.

⁽³⁾ Med 'värde' avses materialets tullvärde vid importtillfället eller, om detta inte är känt, och inte kan fastställas, det första fastställbara pris som betalas för materialet i gemenskapen.

Ange för varje typ av icke-ursprungsmaterial som används det exakta värdet per enhet för de varor som anges i kolumn 1.

⁽⁴⁾ Gemenskapen, land, landgrupp eller territorium.

⁽⁵⁾ Berört land eller territorium eller berörd landgrupp.

⁽⁶⁾ Kryssa för och fyll i endast i fråga om varor med förmånsursprungsstatus inom ramen för förmånshandel med ett land som avses i artiklarna 3 och 4 i det berörda ursprungsprotokollet och med vilket ursprungskumulation för hela Europa-Medelhavsområdet är tillämplig.

⁽⁷⁾ Ort och datum.

⁽⁸⁾ Namn och ställning i företaget, företagets namn och adress.

⁽⁹⁾ Underskrift."

BILAGA II

"BILAGA IV

Leverantörsdeklaration för längre tid för produkter som inte har förmånsursprungsstatus

Leverantörsdeklarationen, vars text återges nedan, måste upprättas enligt fotnoterna. Fotnoterna behöver dock inte återges.

DEKLARATION

I egenskap av leverantör av de varor som omfattas av detta dokument och som regelbundet skickas till ... ⁽¹⁾, deklarerar jag härmed följande:

1. Följande material som inte har förmånsursprungsstatus har använts i gemenskapen för att tillverka dessa varor:

Beskrivning av levererade varor ⁽²⁾	Beskrivning av använt icke-ursprungsmaterial	HS-nummer för använt icke-ursprungsmaterial ⁽³⁾	Värde på använt icke-ursprungsmaterial ⁽⁴⁾
			Total:

2. Allt övrigt material som använts i gemenskapen för att tillverka dessa varor har ursprung i ... ⁽⁵⁾ och uppfyller ursprungsreglerna för förmånshandel med ... ⁽⁶⁾.

Följande gäller ⁽⁷⁾:

☐ Kumulation har tillämpats med (land/länder)

☐ Ingen kumulation har tillämpats

Denna deklaration gäller för alla ytterligare sändningar av dessa produkter som avsänds från och med den till och med den ⁽⁸⁾.

Jag förbinder mig att omedelbart underrätta om denna deklaration inte längre gäller.

Jag förbinder mig att till tullmyndigheternas förfogande ställa alla ytterligare styrkande handlingar som de kan behöva.

..... ⁽⁹⁾

..... ⁽¹⁰⁾

..... ⁽¹¹⁾

⁽¹⁾ Kundens namn och adress.

⁽²⁾ När en faktura, följesedel eller annan kommersiell handling, till vilken deklarationen är bifogad, rör olika varor eller varor som inte innehåller samma andel icke ursprungsmaterial, måste leverantören göra en tydlig åtskillnad mellan dessa olika typer av varor. Exempel:

Dokumentet rör olika modeller av elektriska motorer enligt KN-nummer 8501, vilka ska användas vid tillverkning av tvättmaskiner enligt KN-nummer 8450. Beskaffenheten hos och värdet på det icke-ursprungsmaterial som används vid tillverkningen av motorerna varierar från en modell till en annan. Modellerna måste anges separat i kolumn 1 och de upplysningar som lämnas i de andra kolumnerna måste röra var och en av modellerna, så att tillverkaren av tvättmaskinerna korrekt kan bedöma ursprungsstatus när det gäller var och en av sina produkter beroende på vilken typ av motor produkten innehåller.

⁽³⁾ Ifylls i tillämpliga fall.

Exempel:

Reglerna när det gäller kläder enligt ex kapitel 62 möjliggör användning av garn som inte har ursprungsstatus. Om en fransk klädestillverkare alltså använder tyg som är vävt i Portugal av garn som inte har ursprungsstatus, behöver den portugisiska leverantören endast ange 'garn' som icke-ursprungsmaterial i kolumn 2 i sin deklaration. Garnets HS-nummer och värde är irrelevanta. Ett företag som tillverkar tråd, enligt HS-nummer 7217, av järnstänger som inte har ursprungsstatus måste ange 'järnstänger' i kolumn 2. Om tråden ska inarbetas i en maskin för vilken ursprungsregeln fastställer en procentuell gräns när det gäller värdet på det använda icke-ursprungsmaterialet, måste stängernas värde anges i kolumn 4.

⁽⁴⁾ Med 'värde' avses materialets tullvärde vid importtillfället eller, om detta inte är känt, och inte kan fastställas, det första fastställbara pris som betalas för materialet i gemenskapen.

Ange för varje typ av icke-ursprungsmaterial som används det exakta värdet per enhet för de varor som anges i kolumn 1.

⁽⁵⁾ Gemenskapen, land, landgrupp eller territorium.

⁽⁶⁾ Berört land eller territorium eller berörd landgrupp.

⁽⁷⁾ Kryssa för och fyll i endast i fråga om varor med förmånsursprungsstatus inom ramen för förmånshandel med ett land som avses i artiklarna 3 och 4 i det berörda ursprungsprotokollet och med vilket ursprungskumulation för hela Europa-Medelhavsområdet är tillämplig.

⁽⁸⁾ Ange datum. Perioden bör inte överstiga tolv månader.

⁽⁹⁾ Ort och datum.

⁽¹⁰⁾ Namn och ställning i företaget, företagets namn och adress.

⁽¹¹⁾ Underskrift.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 76/2008**av den 28 januari 2008****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 januari 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 januari 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 januari 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	IL	154,9
	MA	47,4
	TN	132,6
	TR	87,1
	ZZ	105,5
0707 00 05	EG	190,8
	JO	178,8
	TR	119,1
	ZZ	162,9
0709 90 70	MA	78,2
	TR	150,9
	ZZ	114,6
0709 90 80	EG	121,8
	ZZ	121,8
0805 10 20	EG	46,2
	IL	49,2
	MA	71,2
	TN	59,9
	TR	77,4
	ZZ	60,8
0805 20 10	MA	104,0
	TR	104,0
	ZZ	104,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	84,1
	IL	71,4
	MA	152,6
	PK	48,1
	TR	86,0
	US	60,1
	ZZ	83,7
0805 50 10	EG	74,2
	IL	120,2
	TR	123,9
	ZZ	106,1
0808 10 80	CA	84,1
	CL	60,8
	CN	85,1
	MK	37,5
	US	109,9
	ZA	60,7
0808 20 50	ZZ	73,0
	CL	59,3
	CN	42,8
	TR	159,1
	US	110,7
	ZA	107,0
	ZZ	95,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 77/2008**av den 28 januari 2008****om fastställande av leveranskrav avseende rörsocker som importeras enligt AVS-protokollet och Indienavtalet under leveransperioden 2007/2008**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 31, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 12 i kommissionens förordning (EG) nr 950/2006 av den 28 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för regleringsåren 2006/07, 2007/08 och 2008/09 för import och raffinering av produkter från sockersektorn inom ramen för vissa tullkvoter och förmånsavtal ⁽²⁾ fastställs tillämpningsföreskrifter för fastställandet av vilka kvantiteter som ska omfattas av leveranskrav för produkter med KN-nummer 1701, uttryckta som vitsockerekvivalenter, som importeras tullfritt från de länder som undertecknat AVS-protokollet och Indienavtalet.
- (2) Till följd av tillämpningen av artiklarna 3 och 7 i AVS-protokollet, artiklarna 3 och 7 i Indienavtalet samt av artikel 12.3 och artiklarna 14 och 15 i förordning (EG) nr 950/2006 har kommissionen, på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga, fastställt leveranskrav för varje exportland för leveransperioden 2007/2008.

(3) I kommissionens förordning (EG) nr 505/2007 ⁽³⁾ fastställs preliminära leveranskrav avseende rörsocker för import enligt AVS-protokollet och Indienavtalet för leveransperioden 2007/2008.

(4) Det bör därför fastställas leveranskrav för perioden 2007/2008 i enlighet med artikel 12.2 b i förordning (EG) nr 950/2006.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De kvantiteter, uttryckta som vitsockerekvivalenter, som ska omfattas av leveranskrav för import av produkter med KN-nummer 1701 med ursprung i länder som undertecknat AVS-protokollet och Indienavtalet, anges i bilagan för leveransperioden 2007/2008 och för varje berört exportland.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 januari 2008.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 58, 28.2.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1260/2007 (EUT L 283, 27.10.2007, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 178, 1.7.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 371/2007 (EUT L 92, 3.4.2007, s. 6).

⁽³⁾ EUT L 119, 9.5.2007, s. 22.

BILAGA

Följande kvantiteter, uttryckta i vitsockerekvivalenter, omfattas av leveranskrav för import under leveransperioden 2007/2008 av förmånssocker från de länder som undertecknat AVS-protokollet och Indienavtalet:

(ton)	
Land som undertecknat AVS-protokollet eller Indienavtalet	Leveranskrav 2007/2008
Barbados	32 864,83
Belize	53 741,88
Kongo	10 186,10
Elfenbenskusten	10 123,12
Fiji	162 656,25
Guyana	170 203,57
Indien	9 999,83
Jamaica	132 129,06
Kenya	5 017,07
Madagaskar	9 905,00
Malawi	19 898,32
Mauritius	476 789,70
Moçambique	5 965,92
Saint Kitts och Nevis	0,00
Surinam	0,00
Swaziland	117 368,72
Tanzania	9 672,60
Trinidad och Tobago	47 513,60
Uganda	0,00
Zambia	8 179,91
Zimbabwe	37 660,14
Totalt	1 319 875,62

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/1/EG

av den 15 januari 2008

om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar

(kodifierad version)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ⁽³⁾ har ändrats flera gånger på ett väsentligt sätt ⁽⁴⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.

(2) Målen och principerna för gemenskapens miljöpolitik, såsom de fastställs i artikel 174 i fördraget, består bland annat i att förebygga, begränsa och, i möjligaste mån, eliminera föroreningar, genom att företrädesvis hejda dem vid källan samt säkerställa ett varsamt utnyttjande av naturresurserna i enlighet med principen att förorenaren ska betala och principen om förebyggande åtgärder mot föroreningar.

(3) I det femte handlingsprogrammet för miljön, vars allmänna riktlinjer godkänts av rådet och företrädare för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, i deras resolution av den 1 februari 1993 om ett gemenskapsprogram för politik och åtgärder rörande miljön och hållbar utveckling ⁽⁵⁾, prioriterades samordnade åtgärder för att minska föroreningar eftersom detta påskyndar utvecklingen mot en mera varaktig jämvikt mellan å ena sidan mänsklig verksamhet och social och ekonomisk utveckling, och å andra sidan naturresurserna och naturens möjligheter att återbildas.

(4) Förverkligandet av ett samordnat synsätt för att begränsa föroreningar kräver insatser på gemenskapsnivå för att ändra och komplettera den befintliga gemenskapslagstiftningen om förebyggande och begränsning av föroreningar från industrianläggningar.

(5) Genom rådets direktiv 84/360/EEG av den 28 juni 1984 om bekämpning av luftförorening från industrianläggningar ⁽⁶⁾ infördes ett allmänt krav på förhandstillstånd för drift eller väsentliga ändringar av industrianläggningar som kan orsaka luftföroreningar.

(6) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/11/EG av den 15 februari 2006 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö ⁽⁷⁾ fastställs krav på tillstånd för utsläpp av sådana ämnen.

(7) Trots att det finns gemenskapslagstiftning om bekämpning av luftföroreningar och om förebyggande eller minimering av utsläpp av farliga ämnen i vattenmiljön finns det ingen motsvarande gemenskapslagstiftning för att förebygga eller minska utsläppen i marken.

⁽¹⁾ EUT C 97, 28.4.2007, s. 12.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 19 juni 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 17 december 2007.

⁽³⁾ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Se bilaga VI del A.

⁽⁵⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 188, 16.7.1984, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽⁷⁾ EUT L 64, 4.3.2006, s. 52.

- (8) Skilda tillvägagångssätt för att begränsa utsläppen till luft, vatten eller mark kan komma att gynna överföring av föroreningar mellan dessa olika miljöer i stället för att skydda miljön som helhet.
- (9) Syftet med samordnade åtgärder för att begränsa föroreningarna är att, under beaktande av avfallshanteringen, överallt där detta är möjligt förebygga utsläppen i luft, vatten och mark och att, om detta visar sig vara omöjligt, minimera föroreningarna för att uppnå en hög skyddsnivå för miljön som helhet.
- (10) Genom detta direktiv bör en allmän ram upprättas för samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar. Det bör innehålla de åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av de samordnade åtgärderna för att förebygga och begränsa föroreningar i avsikt att uppnå en hög skyddsnivå för miljön i dess helhet. Principen om en hållbar utveckling bör främjas av ett samordnat tillvägagångssätt för att begränsa föroreningarna.
- (11) Detta direktiv bör tillämpas utan att det påverkar rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt⁽¹⁾. När information som erhållits och slutsatser som dragits till följd av tillämpningen av det direktivet ska beaktas vid tillståndsgivningen, bör det här direktivet inte påverka genomförandet av direktiv 85/337/EEG.
- (12) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utövaren av den industriella verksamhet som avses i detta direktiv följer de allmänna principerna i vissa grundläggande krav. Det är härvid tillräckligt att de behöriga myndigheterna beaktar dessa allmänna principer när de fastställer villkoren för tillstånd.
- (13) De bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv måste tillämpas på befintliga anläggningar från den 30 oktober 2007 och för vissa av bestämmelserna gäller detta från den 30 oktober 1999.
- (14) För att kunna angripa föroreningsproblemen på ett mer effektivt och ändamålsenligt sätt bör verksamhetsutövarna ta hänsyn till miljöaspekterna. Innan tillstånd beviljas bör den eller de behöriga myndigheterna underrättas om de miljöhänsyn som tas, så att myndigheten eller myndigheterna kan kontrollera att alla lämpliga åtgärder för att förebygga eller begränsa föroreningarna har vidtagits. Om ansökningsförfarandena är mycket olika kan detta leda till att nivån på miljöskyddet och nivån på allmänhetens medvetenhet skiljer sig åt. Följaktligen bör tillståndsansökningar som grundar sig på detta direktiv åtminstone innehålla ett visst minimum av uppgifter.
- (15) En adekvat samordning av tillståndsförfarandet och tillståndsvillkoren mellan de behöriga myndigheterna bör göra det möjligt att uppnå högsta möjliga skyddsnivå för miljön som helhet.
- (16) Den eller de behöriga myndigheterna bör meddela eller ändra ett tillstånd endast om samordnade åtgärder för miljöskydd av luft, vatten och mark har vidtagits.
- (17) Tillståndet bör omfatta alla nödvändiga åtgärder för att villkoren i tillståndet ska kunna uppfyllas så att en hög skyddsnivå uppnås för miljön som helhet. Dessa åtgärder kan också, utan att det påverkar tillståndsförfarandet, bli föremål för allmänna tvingande föreskrifter.
- (18) Utsläppsgränsvärden för parametrar eller motsvarande tekniska åtgärder bör grundas på bästa tillgängliga teknik, utan att användningen av en specifik teknik eller teknologi föreskrivs, och hänsyn bör tas till tekniska kännetecken för den berörda anläggningen, dess geografiska belägenhet och de lokala miljöförhållandena. Tillståndsvillkoren bör under alla omständigheter innehålla bestämmelser om begränsning av långväga eller gränsöverskridande föroreningar och säkerställa en hög skyddsnivå för miljön som helhet.
- (19) Det ankommer på medlemsstaterna att, i den mån det behövs, bestämma hur hänsyn ska kunna tas till tekniska kännetecken för anläggningen i fråga, dess geografiska belägenhet och de lokala miljöförhållandena.
- (20) När en miljökvalitetsnorm nödvändiggör strängare villkor än dem som kan uppnås genom användning av den bästa tillgängliga tekniken, bör särskilt ytterligare villkor läggas till tillståndet utan att detta påverkar andra åtgärder som kan ha vidtagits för att uppfylla miljökvalitetsnormerna.

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG (EUT L 156, 25.6.2003, s. 17).

- (21) Eftersom den bästa tillgängliga tekniken kommer att utvecklas med tiden, särskilt på grund av den tekniska utvecklingen, bör de behöriga myndigheterna följa eller bli informerade om dessa framsteg.
- (22) Förändringar i en anläggning kan medföra föroreningar. Följaktligen bör det vara nödvändigt att meddela den eller de behöriga myndigheterna före varje förändring som kan påverka miljön. En väsentlig förändring i driften bör underkastas ett förhandstillstånd i enlighet med detta direktiv.
- (23) Tillståndsvillkoren bör regelbundet göras till föremål för en förnyad bedömning och, om nödvändigt, uppdateras. Under vissa omständigheter bör de i alla händelser göras till föremål för en förnyad bedömning.
- (24) Om allmänheten faktiskt deltar i beslutsprocessen bör den ha möjlighet att avge kommentarer och synpunkter som kan vara relevanta för besluten, och beslutsfattaren får möjlighet att beakta dessa, vilket ökar ansvarigheten och öppenheten i beslutsprocessen och bidrar till att öka allmänhetens miljömedvetenhet och stöd för fattade beslut. I synnerhet bör allmänheten ha tillgång till information om driften vid anläggningar och deras eventuella miljöpåverkan samt, innan något beslut tas, information om tillståndsansökningar angående nya anläggningar eller betydande ändringar och tillstånden i sig, uppdateringar av dessa och därmed sammanhängande mätresultat.
- (25) Deltagande, bland annat av sammanslutningar, organisationer och grupper, särskilt icke-statliga miljöskyddsorganisationer, bör därför främjas, inbegripet genom miljöupplysning till allmänheten.
- (26) Gemenskapen undertecknade den 25 juni 1998 UNECE-konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor ("Århuskonventionen"). Ett av Århuskonventionens mål är att garantera allmänhetens rätt att delta i beslut i miljöfrågor för att bidra till att skydda rätten att leva i en miljö som är tillfredsställande för människors hälsa och välbefinnande.
- (27) Framsteg och informationsutbyte på gemenskapsnivå såvitt avser bästa tillgängliga teknik bör göra det möjligt att minska obalansen på det tekniska området inom gemenskapen och främja spridningen på global nivå av de gränsvärden och de tekniker som används inom gemenskapen och bör också hjälpa medlemsstaterna att genomföra detta direktiv på ett effektivt sätt.
- (28) Rapporter om genomförandet och effektiviteten av detta direktiv bör utarbetas regelbundet.
- (29) Detta direktiv avser anläggningar och ämnen vilka utgör en betydande risk för föroreningar och därmed också för föroreningar över gränserna. Samråd över gränserna bör organiseras rörande tillståndsansökningar för nya anläggningar eller för väsentliga ändringar av anläggningarna som kan medföra negativ och betydande miljöpåverkan. Ansökningar rörande sådana förslag eller väsentliga ändringar bör vara tillgängliga för allmänheten i den medlemsstat som sannolikt berörs av dem.
- (30) Ett behov av åtgärder för att fastställa utsläppsgränsvärden för vissa kategorier av anläggningar och förorenande ämnen som avses i detta direktiv kan uppstå på gemenskapsnivå. Europaparlamentet och rådet bör i enlighet med fördragets bestämmelser fastställa dessa utsläppsgränsvärden.
- (31) Tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv bör inte inverka på tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.
- (32) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning av direktiven som anges i bilaga VI del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Detta direktiv syftar till att genom samordnade åtgärder förebygga och minska föroreningar som härrör från de verksamheter som anges i bilaga I. Det innehåller bestämmelser som syftar till att undvika och, när detta visar sig vara omöjligt, minska utsläppen till luft, vatten och mark från dessa verksamheter, inbegripet åtgärder som gäller avfall, så att en hög skyddsnivå kan uppnås för miljön som helhet, utan att detta påverkar tillämpningen av direktiv 85/337/EEG och andra gemenskapsbestämmelser i ämnet.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *ämne*: varje kemiskt ämne och dess föreningar, med undantag för radioaktiva ämnen enligt rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning ⁽¹⁾ och genetiskt modifierade organismer enligt rådets direktiv 90/219/EEG av den 23 april 1990 om innesluten användning av genetiskt modifierade mikroorganismer ⁽²⁾ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer ⁽³⁾.
2. *förorening*: direkt eller indirekt överföring genom mänsklig verksamhet av ämnen, vibrationer, värme eller buller till luft, vatten eller mark, som kan skada människors hälsa eller kvaliteten på miljön, medföra försämring av materiell egendom, medföra försämring av eller hindra möjligheterna att dra nytta av de fördelar naturen erbjuder eller annan legitim användning av miljön.
3. *anläggning*: en fast, teknisk enhet där en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I bedrivs, liksom all annan därmed förknippad verksamhet som tekniskt sett är knuten till de verksamheter som bedrivs på platsen och som kan påverka utsläpp och föroreningar.
4. *befintlig anläggning*: en anläggning som den 30 oktober 1999 i enlighet med den före detta datum gällande lagstiftningen var i drift eller för vilken tillstånd har beviljats eller för vilken, enligt en behörig myndighets uppfattning, komplett tillståndsansökan har ingivits, under förutsättning att anläggningen togs i drift senast den 30 oktober 2000.
5. *utsläpp*: direkt eller indirekt utsläpp, från punktkällor eller diffusa källor inom anläggningen, av ämnen, vibrationer, värme eller buller i luft, vatten eller mark.
6. *utsläppsgränsvärde*: den mängd, uttryckt med särskilda parametrar, eller den koncentration av och/eller nivå på ett utsläpp, som inte får överskridas under en given tidsperiod eller flera givna tidsperioder. Utsläppsgränsvärden kan också bestämmas för vissa grupper eller kategorier av ämnen, särskilt de som avses i bilaga III. Utsläppsgränsvärdena för ämnen gäller normalt den punkt där utsläppet lämnar anläggningen, och en eventuell utspädning ska inte beaktas vid fastställandet av gränsvärdena. För indirekta utsläpp till vatten kan resultatet av rening i ett reningsverk beaktas när anläggningens utsläppsgränsvärden fastställs, under förutsättning att en likvärdig nivå garanteras för miljöskyddet i dess helhet och att detta inte leder till en högre föroreningsbelastning på miljön, utan att detta påverkar tillämpningen av direktiv 2006/11/EG och genomförandedirektiven till det direktivet.
7. *miljökvalitetsnorm*: ett antal krav som ska vara uppfyllda vid en viss tidpunkt för en given miljö eller en särskild del av denna miljö, enligt vad som anges i gemenskapslagstiftningen.
8. *behörig myndighet*: den eller de myndigheter eller organ som enligt medlemsstaternas lagstiftning har ansvaret för att fullgöra de uppgifter som följer av detta direktiv.
9. *tillstånd*: ett eller flera skriftliga beslut eller en del härav, varigenom tillstånd meddelas att driva en anläggning eller delar därav på vissa villkor som säkerställer att anläggningen uppfyller kraven i detta direktiv. Ett tillstånd kan gälla för en eller flera anläggningar eller delar därav som är belägna på samma plats och drivs av samma verksamhetsutövare.
10. *ändring av verksamheten*: en ändring av en anläggnings art eller funktion, eller en utvidgning av anläggningen som kan få konsekvenser för miljön.
11. *väsentlig ändring*: en ändring av verksamheten som enligt den behöriga myndigheten kan påverka människor eller miljö negativt och i betydande mån. En ändring eller utvidgning av verksamheten ska anses vara väsentlig om ändringen eller utvidgningen i sig själv uppfyller de eventuella tröskelvärden som anges i bilaga I.
12. *bästa tillgängliga teknik*: det effektivaste och mest avancerade stadium vad gäller utvecklingen av verksamheten och tillverkningsmetoderna som anger en given tekniks praktiska lämplighet för att i princip utgöra grunden för utsläppsgränsvärden och som har till syfte att hindra och, när detta inte är möjligt, generellt minska utsläpp och påverkan på miljön som helhet. Med

⁽¹⁾ EGT L 159, 29.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 117, 8.5.1990, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 2005/174/EG (EUT L 59, 5.3.2005, s. 20).

⁽³⁾ EGT L 106, 17.4.2001, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1830/2003 (EUT L 268, 18.10.2003, s. 24).

- a) *teknik* avses både använd teknik och det sätt på vilket anläggningen utformas, uppförs, underhålls, drivs och avvecklas,
- b) *tillgänglig teknik* avses att tekniken ska ha utvecklats i sådan utsträckning att den kan tillämpas inom den berörda industranschen på ett ekonomiskt och tekniskt genomförbart sätt och med beaktande av kostnader och nytta, oavsett om tekniken tillämpas eller produceras inom den berörda medlemsstaten, förutsatt att den berörda verksamhetsutövaren på rimliga villkor kan få tillgång till den,
- c) *bästa* avses den teknik som är mest effektiv för att uppnå en hög allmän skyddsnivå för miljön som helhet.

När vad som är bästa tillgängliga teknik ska fastställas bör punkterna i bilaga IV särskilt beaktas.

- 13. *verksamhetsutövare*: varje fysisk eller juridisk person som driver eller innehar en anläggning eller, om det finns bestämmelser om detta i den nationella lagstiftningen, varje person som har givits rätten att fatta avgörande ekonomiska beslut med avseende på anläggningens tekniska funktionssätt.
- 14. *allmänheten*: en eller flera fysiska eller juridiska personer och, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis, sammanslutningar, organisationer eller grupper av dessa.
- 15. *den berörda allmänheten*: den allmänhet som berörs eller kan antas bli berörd av, eller som har ett intresse av, beslutsprocesser om utfärdande eller uppdatering av tillstånd eller tillståndsvillkor. Icke-statliga miljöskyddsorganisationer som uppfyller kraven i nationell lagstiftning ska anses ha ett sådant intresse.

Artikel 3

Allmänna principer för verksamhetsutövarens grundläggande skyldigheter

- 1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att de behöriga myndigheterna ska kunna säkerställa att anläggningen drivs på sådant sätt att
 - a) alla lämpliga förebyggande åtgärder vidtas för att undvika föroreningar, särskilt genom att bästa tillgängliga teknik används,
 - b) ingen betydande förorening förorsakas,

- c) uppkomst av avfall undviks i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall⁽¹⁾. I annat fall ska avfallet återtas eller, när detta inte är tekniskt och ekonomiskt möjligt, bortskaffas så att påverkan på miljön undviks eller minskas,
- d) energianvändningen är effektiv,
- e) nödvändiga åtgärder vidtas för att förebygga olyckor och begränsa dessas följder,
- f) nödvändiga åtgärder vidtas när verksamheten definitivt upphör, för att undvika alla föroreningsrisker och för att återställa platsen i ett tillfredsställande skick.

- 2. För att följa denna artikel är det tillräckligt att medlemsstaterna försäkras sig om att de behöriga myndigheterna när de fastställer tillståndsvillkoren beaktar de allmänna principer som uppställs i punkt 1.

Artikel 4

Tillstånd för nya anläggningar

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att inga nya anläggningar drivs utan tillstånd enligt detta direktiv, dock utan att detta påverkar de undantag som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar⁽²⁾.

Artikel 5

Villkor för tillstånd för befintliga anläggningar

- 1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de behöriga myndigheterna med hjälp av tillstånd i överensstämmelse med artiklarna 6 och 8 eller på lämpligt sätt genom en förnyad bedömning av villkoren och, i förekommande fall, genom en uppdatering av villkoren, övervakar att befintliga anläggningar drivs i överensstämmelse med kraven i artiklarna 3, 7, 9, 10, 13 och artikel 14 a och b samt artikel 15.2 senast den 30 oktober 2007, utan att det påverkar tillämpningen av andra särskilda gemenskapsbestämmelser.
- 2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att tillämpa bestämmelserna i artiklarna 1, 2, 11, 12, 14 c, 15.1, 15.3, 17, 18 och 19.2 på befintliga anläggningar från och med den 30 oktober 1999.

⁽¹⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 309, 27.11.2001, s. 1. Direktivet senast ändrat genom rådets direktiv 2006/105/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 368).

Artikel 6

Ansökan om tillstånd

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en tillståndsansökan, som lämnas till den behöriga myndigheten, innehåller uppgifter om

- a) anläggningen och verksamheterna där,
- b) råvaror, och övriga insatsvaror, andra ämnen samt den energi som används eller genereras i anläggningen,
- c) anläggningens utsläppskällor,
- d) förhållandena på platsen,
- e) art och mängd av varje utsläpp till olika delar av miljön som kan förutses från anläggningen samt en redogörelse för betydande effekter på miljön som utsläppen kan orsaka,
- f) den teknik som föreslås och övriga metoder för att förebygga utsläpp från anläggningen eller, om detta inte är möjligt, för att minska utsläppen,
- g) åtgärder för att förebygga uppkomsten av avfall som anläggningen ger upphov till, om det behövs,
- h) andra åtgärder för att följa de allmänna principer för verksamhetsutövarens grundläggande skyldigheter enligt artikel 3,
- i) planerade åtgärder för att övervaka utsläpp i miljön,
- j) de huvudalternativ som sökanden övervägt, om det finns sådana, i form av en översikt.

Tillståndsansökan ska även omfatta en icke-teknisk sammanfattning av uppgifterna i punkterna a–j.

2. Om uppgifter som lämnats enligt kraven i direktiv 85/337/EEG, eller en säkerhetsrapport som utarbetats enligt rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder

för att förebygga och begränsa följderna av allvariga olycks-händelser där farliga ämnen ingår⁽¹⁾ eller andra upplysningar som har lämnats på grund av annan lagstiftning gör det möjligt att uppfylla något av kraven i denna artikel, får dessa upplysningar ingå i tillståndsansökan eller bifogas den.

Artikel 7

Samordnat förfaringssätt vid meddelande av tillstånd

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att prövningsförfarandet och tillståndsvillkoren ska vara fullständigt samordnade när flera behöriga myndigheter medverkar, för att hos alla myndigheter som är behöriga i samband med förfarandet säkerställa effektiviteten i det samordnade förfaringssättet.

Artikel 8

Beslut

Utan att det påverkar andra krav på grund av nationella bestämmelser eller gemenskapsbestämmelser, ska den behöriga myndigheten meddela tillstånd med villkor som säkerställer att anläggningen uppfyller de krav som ställs i detta direktiv, eller i annat fall avslå ansökan.

Alla tillstånd som meddelas eller ändras ska innehålla uppgifter om åtgärder för skydd av luft, vatten och mark som avses i detta direktiv.

Artikel 9

Villkor för tillstånd

1. Medlemsstaterna ska försäkra sig om att tillståndet omfattar alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla de krav för tillstånd som avses i artiklarna 3 och 10, för att kunna säkerställa skydd av luft, vatten och mark och således uppnå en hög skyddsnivå för miljön som helhet.

2. När det gäller en ny anläggning eller en väsentlig förändring på vilken artikel 4 i direktiv 85/337/EEG är tillämplig, ska alla relevanta uppgifter som kommit in eller slutsatser som dragits till följd av tillämpning av artiklarna 5–7 i det direktivet beaktas när tillstånd meddelas.

3. Tillståndet ska omfatta utsläppsgränsvärden för förorenande ämnen, i synnerhet de som anges i bilaga III, som den berörda anläggningen med hänsyn till deras beskaffenhet och förmåga att överföra föroreningar från ett element till ett annat (vatten, luft och mark) kan antas släppa ut i betydande mängder. Tillståndet ska vid behov innehålla lämpliga föreskrifter som säkerställer skydd av mark och grundvatten samt åtgärder för hanteringen av avfall som uppkommer vid anläggningen. Gränsvärdena kan vid behov kompletteras eller ersättas av likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 10, 14.1.1997, s. 13. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

För anläggningar enligt punkt 6.6 i bilaga I ska vid fastställande av utsläppsgränsvärden enligt den här punkten också beaktas de praktiska förutsättningar som gäller dessa kategorier av anläggningar.

Om utsläppen av växthusgaser från en anläggning fastställs i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen ⁽¹⁾ för en verksamhet som bedrivs vid denna anläggning, ska tillståndet inte omfatta utsläppsgränsvärden för direkta utsläpp av denna gas, såvida inte detta är nödvändigt för att förhindra betydande lokala föroreningar.

För verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG får medlemsstaterna välja att inte införa krav på effektiv energianvändning för förbränningsanläggningar eller andra anläggningar som avger koldioxid på platsen.

Vid behov ska de behöriga myndigheterna ändra tillståndet enligt vad som är lämpligt.

Det tredje, fjärde och femte stycket ska inte tillämpas på anläggningar som är tillfälligt undantagna från systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG.

4. Utan att det påverkar artikel 10 ska de utsläppsgränsvärden och likvärdiga parametrar eller tekniska åtgärder som avses i punkt 3 bygga på bästa tillgängliga teknik, utan att användning av en specifik teknik eller teknologi föreskrivs, och fastställas med hänsyn till den aktuella anläggningens tekniska egenskaper och geografiska belägenhet samt de lokala miljöförhållandena. I samtliga fall ska tillståndsvillkoren innehålla bestämmelser som syftar till att minimera långväga eller gränsöverskridande föroreningar och säkra en hög skyddsnivå för miljön som helhet.

5. Tillståndet ska innehålla lämpliga krav för utsläppskontroll med angivande av mätmetod, mätfrekvens och utvärderingsmetod samt omfatta en skyldighet att till den behöriga myndigheten lämna de uppgifter som är nödvändiga för att kontrollera att villkoren i tillståndet iakttas.

För de anläggningar som avses i punkt 6.6 i bilaga I får de åtgärder som avses i den här punkten göras med beaktande av kostnad och nytta.

⁽¹⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32. Direktivet ändrat genom direktiv 2004/101/EG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 18).

6. Tillståndet ska innehålla krav på åtgärder som rör andra förhållanden än dem som gäller vid normal drift. Därför ska, om det finns risk för miljöpåverkan, hänsyn på lämpligt sätt tas till igångsättande, läckor, störningar i driften, tillfälliga avbrott och den slutliga nedläggningen av verksamheten.

Tillståndet kan också innehålla tillfälliga undantag från kraven enligt punkt 4, om en återställningsplan som den behöriga myndigheten godkänt säkerställer att kraven uppfylls inom sex månader och om projektet leder till minskade föroreningar.

7. Tillståndet får, i den mån medlemsstaten eller den behöriga myndigheten finner det lämpligt, innehålla andra villkor som är motiverade med hänsyn till detta direktivs syfte.

8. Utan att det påverkar skyldigheten att genomföra ett tillståndsförfarande i enlighet med detta direktiv får medlemsstaterna fastställa särskilda skyldigheter för vissa kategorier av anläggningar i form av generella, bindande föreskrifter i stället för i tillståndsvillkoren, förutsatt att ett integrerat förfaringsätt och en motsvarande hög skyddsnivå för miljön som helhet säkerställs.

Artikel 10

Bästa tillgängliga teknik och miljö kvalitetsnormer

Om en miljö kvalitetsnorm ställer högre krav än vad som kan uppnås genom användning av bästa tillgängliga teknik ska ytterligare åtgärder särskilt föreskrivas i tillståndet, utan att detta påverkar vidtagandet av andra åtgärder som kan behövas för att iakttä miljö kvalitetsnormerna.

Artikel 11

Utvecklingen av bästa tillgängliga teknik

Medlemsländerna ska övervaka att den behöriga myndigheten följer eller hålls underrättad om utvecklingen av bästa tillgängliga teknik.

Artikel 12

Verksamhetsutövarens ändring av verksamheten

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att verksamhetsutövaren underrättar de behöriga myndigheterna om alla planerade ändringar i driften. I förekommande fall ska de behöriga myndigheterna uppdatera tillståndet eller villkoren i detta.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att ingen väsentlig förändring som planeras av verksamhetsutövaren genomförs utan att tillstånd beviljats i enlighet med detta direktiv. Ansökan om tillstånd och de behöriga myndigheternas beslut ska avse de delar av anläggningen och de uppgifter som räknas upp i artikel 6 och som kan komma att beröras av ändringarna. Relevanta bestämmelser i artiklarna 3, 6–10, 15.1, 15.2 och 15.3 ska också tillämpas.

Artikel 13

Den behöriga myndighetens förnyade bedömning och uppdatering av villkoren i tillstånd

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de behöriga myndigheterna regelbundet gör en förnyad bedömning av, och, om nödvändigt, uppdaterar villkoren i tillståndet.

2. En förnyad bedömning ska alltid göras om

- a) anläggningen orsakar förorening av sådan betydelse att nya eller reviderade utsläppsgränsvärden behöver införas i tillståndet,
- b) väsentliga ändringar av bästa tillgängliga teknik möjliggör en betydande minskning av utsläppen utan att detta medför oskäliga kostnader,
- c) driftssäkerheten hos processen eller verksamheten nödvändiggör att annan teknik används, och
- d) nya bestämmelser i nationell lagstiftning eller i gemenskapslagstiftningen kräver det.

Artikel 14

Iakttagande av villkor i tillstånd

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att

- a) villkoren i tillståndet iakttas av verksamhetsutövaren vid driften av anläggningen,
- b) verksamhetsutövaren regelbundet underrättar den behöriga myndigheten om resultaten av utsläppskontrollen och snarast möjligt underrättar myndigheten om tillbud eller olycka som påverkar miljön i betydande grad,

- c) verksamhetsutövarna ger de behöriga myndigheternas företrädare allt nödvändigt bistånd så att de kan utföra inspektioner vid anläggningen, ta prover och samla in all nödvändig information för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt detta direktiv.

Artikel 15

Tillgång till information och allmänhetens deltagande i tillståndsförfarandet

1. Medlemsstaterna ska se till att den berörda allmänheten på ett tidigt stadium ges tillfälle att på ett effektivt sätt delta i förfaranden för

- a) meddelande av tillstånd för nya anläggningar,
- b) meddelande av tillstånd för en väsentlig förändring,
- c) uppdatering av ett tillstånd för en anläggning eller av villkoren för en anläggnings tillstånd i enlighet med artikel 13.2 a.

Det förfarande som anges i bilaga V ska tillämpas för sådant deltagande.

2. De resultat av utsläppskontrollen som fordras enligt de villkor för tillstånd som avses i artikel 9 och som den behöriga myndigheten förfogar över, ska göras tillgängliga för allmänheten.

3. Punkterna 1 och 2 ska tillämpas med de begränsningar som fastställs i artikel 4.1, 4.2 och 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation ⁽¹⁾.

4. Efter det att ett beslut har fattats ska den behöriga myndigheten i vederbörlig ordning informera och göra följande information tillgänglig för allmänheten:

- a) Beslutets innehåll, inbegripet en kopia av tillståndet och eventuella villkor och senare uppdateringar.
- b) De skäl och överväganden som beslutet grundar sig på, och även om förfarandet för allmänhetens deltagande, efter det att den granskat allmänhetens kommentarer och synpunkter.

⁽¹⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

Artikel 16

Rätt till rättslig prövning

1. Medlemsstaterna ska inom ramen för det relevanta nationella rättssystemet se till att medlemmar av den berörda allmänheten har rätt att få den materiella eller formella giltigheten av ett beslut, en handling eller en underlåtenhet som omfattas av bestämmelserna om allmänhetens deltagande i detta direktiv prövad i domstol eller något annat oberoende och opartiskt organ som inrättats genom lag om

a) de har ett tillräckligt intresse, eller

b) de hävdar att en rättighet kränks, när detta utgör en förutsättning enligt en medlemsstats förvaltningsprocessrättsliga lagstiftning.

2. Medlemsstaterna ska fastställa i vilket skede beslut, handlingar eller underlåtenhet kan prövas.

3. Vad som utgör ett tillräckligt intresse och kränkning av en rättighet ska fastställas av medlemsstaterna, i enlighet med målet att ge den berörda allmänheten en omfattande rätt till rättslig prövning. För detta ändamål ska det intresse som en icke-statlig miljöskyddsorganisation som uppfyller kraven i nationell lagstiftning har, anses tillräckligt i den mening som avses i punkt 1 a.

Sådana organisationer ska också anses ha rättigheter som kan kränkas i den mening som avses i punkt 1 b.

4. Bestämmelserna i denna artikel ska inte utesluta möjligheten av ett preliminärt prövningsförfarande inför en förvaltningsmyndighet och ska inte påverka kravet att de administrativa prövningsförfarandena ska vara uttömda innan rättsliga prövningsförfaranden får användas, om detta krav finns enligt den nationella lagstiftningen.

Sådana förfaranden ska vara rättvisa, snabba och inte oöverkomligt kostsamma.

5. För att främja den faktiska tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel ska medlemsstaterna se till att praktisk information om rätten till rättslig prövning i domstol och i administrativ ordning görs tillgänglig för allmänheten.

Artikel 17

Utbyte av information

1. För att få till stånd ett informationsutbyte ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att vart tredje år, och första gången före den 30 april 2001, till kommissionen överlämna representativa uppgifter om tillgängliga gränsvärden för de kategorier av verksamheter som anges i bilaga I och, i förekommande fall, den bästa tillgängliga teknik som ligger till

grund för dessa värden, särskilt i enlighet med artikel 9. Vid senare rapporteringstillfällen ska uppgifterna kompletteras i enlighet med de förfaranden som anges i punkt 3 i den här artikeln.

2. Kommissionen ska organisera informationsutbytet mellan medlemsstaterna och de berörda industrierna om bästa tillgängliga teknik, om därmed sammanhängande föreskrifter om utsläppskontroll och om utvecklingen i dessa båda hänseenden.

Kommissionen ska vart tredje år offentliggöra resultaten av informationsutbytet.

3. Vart tredje år och för första gången för perioden 30 oktober 1999–30 oktober 2002 ska medlemsstaterna lämna uppgifter till kommissionen om genomförandet av detta direktiv genom en rapport. Rapporten ska utarbetas på grundval av frågeformulär eller mallar som kommissionen fastställer i enlighet med förfarandet i artikel 6.2 i rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljö (1). Frågeformuläret eller mallarna ska lämnas till medlemsstaterna sex månader innan den period börjar som rapporten ska avse. Rapporten ska sändas till kommissionen senast nio månader efter utgången av den treårsperiod som rapporten avser.

Kommissionen ska senast nio månader efter mottagandet av medlemsstaternas rapporter offentliggöra en gemenskapsrapport om genomförandet av direktivet.

Kommissionen ska överlämna gemenskapsrapporten till Europaparlamentet och rådet, vid behov tillsammans med förslag.

4. Medlemsstaterna ska upprätta eller utse den eller de myndigheter som ska ansvara för informationsutbytet i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 och underrätta kommissionen om detta.

Artikel 18

Gränsöverskridande verkningar

1. Om en medlemsstat konstaterar att driften av en anläggning kan få en betydande, negativ inverkan på miljön i en annan medlemsstat, eller om en medlemsstat som kan komma att påverkas i betydande omfattning begär detta, ska den medlemsstat, inom vars territorium ansökan om tillstånd enligt artikel 4 eller artikel 12.2 lämnades in, till den andra medlemsstaten överlämna de uppgifter som ska lämnas eller hållas tillgängliga enligt bilaga V, samtidigt som den ställer dessa till förfogande för medborgarna i den egna medlemsstaten. Dessa uppgifter utgör grunden för de samråd som är nödvändiga inom ramen för de bilaterala relationerna mellan de två medlemsstaterna enligt principen om ömsesidighet och lika behandling.

(1) EGT L 377, 31.12.1991, s. 48. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

2. Inom ramen för sina bilaterala relationer ska medlemsstaterna se till att ansökningarna i de fall som anges i punkt 1 också hålls tillgängliga för allmänheten i den medlemsstat som kan komma att beröras, så att denna kan ta ställning i detta hänseende innan den behöriga myndigheten fattar sitt beslut.

3. Resultatet av eventuella samråd i enlighet med punkterna 1 och 2 ska beaktas när den behöriga myndigheten fattar ett beslut om ansökan.

4. Den behöriga myndigheten ska informera medlemsstater med vilka samråd har hållits i enlighet med punkt 1 om det beslut som fattats beträffande ansökan och ska till dessa överlämna den information som avses i artikel 15.4. Dessa medlemsstater ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att denna information görs tillgänglig på lämpligt sätt för den berörda allmänheten på det egna territoriet.

Artikel 19

Gemenskabens utsläppsgränsvärden

1. Om behovet av insatser på gemenskapsnivå har fastställts, särskilt på grundval av det informationsutbyte som avses i artikel 17, ska Europaparlamentet och rådet på förslag av kommissionen, i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i fördraget, fastställa utsläppsgränsvärden för

a) de kategorier av anläggningar som avses i bilaga I med undantag av de avfallsdeponier som avses i punkterna 5.1 och 5.4 i den bilagan, och

b) de förorenande ämnen som avses i bilaga III.

2. I avsaknad av utsläppsgränsvärden på gemenskapsnivå som fastställs i enlighet med detta direktiv, ska relevanta utsläppsgränsvärden enligt de direktiv som är förtecknade i bilaga II och i andra gemenskapsregler tillämpas på de anläggningar som anges i bilaga I som miniminivåer för utsläppsgränsvärden enligt detta direktiv.

3. Utan att det påverkar kraven i detta direktiv, har de tillämpliga tekniska föreskrifterna som gäller för de avfallsdeponier som avses i punkterna 5.1 och 5.4 i bilaga I fastställts i

rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (¹).

Artikel 20

Övergångsbestämmelser

1. Bestämmelserna i direktiv 84/360/EEG och i artiklarna 4 och 5 och artikel 6.2 i direktiv 2006/11/EG samt tillämpliga bestämmelser om tillståndsförfaranden i de direktiv som anges i bilaga II ska, utan att det påverkar de undantag som föreskrivs i direktiv 2001/80/EG, tillämpas på befintliga anläggningar för de verksamheter som finns förtecknade i bilaga I till dess att de nödvändiga åtgärder som avses i artikel 5 i det här direktivet har vidtagits av de behöriga myndigheterna.

2. Relevanta bestämmelser om tillstånd i de direktiv som är förtecknade i bilaga II ska inte, vad gäller de verksamheter som avses i bilaga I, tillämpas på anläggningar som inte är befintliga anläggningar i den mening som avses i artikel 2 punkt 4.

3. Direktiv 84/360/EEG ska upphöra att gälla den 30 oktober 2007.

Rådet, eller Europaparlamentet och rådet, ska på förslag av kommissionen vid behov ändra relevanta bestämmelser i de direktiv som finns förtecknade i bilaga II för att anpassa dem till kraven i det här direktivet före den 30 oktober 2007.

Artikel 21

Överlämnande av texter

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar på det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 22

Upphävande

Direktiv 96/61/EG i dess lydelse enligt de rättsakter som anges i bilaga VI del A ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning av direktiven som anges i bilaga VI del B.

(¹) EGT L 182, 16.7.1999, s. 1. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga VII.

*Artikel 24***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 15 januari 2008.

*Artikel 23***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

J. LENARČIČ

Ordförande

BILAGA I

KATEGORIER AV INDUSTRIELL VERKSAMHET SOM AVSES I ARTIKEL 1

1. Anläggningar eller delar av anläggningar som används för forskning, utveckling och experiment med nya produkter och processer omfattas inte av detta direktiv.
2. Nedanstående tröskelvärden hänför sig vanligen till produktionskapacitet eller avkastning. Om samma näringsidkare bedriver flera slag av verksamhet som omfattas av samma rubrik i en och samma anläggning eller på en och samma plats, adderas produktionskapaciteten för dessa slag av verksamhet.

1. Industrier inom energisektorn

- 1.1 Förbränningsanläggningar med installerad tillförd effekt av mer än 50 MW.

- 1.2 Olje- och gasraffinaderier.

- 1.3 Koksverk.

- 1.4 Anläggningar för överföring av kol till gas- och vätskeformiga produkter.

2. Produktion och omvandling av metaller

- 2.1 Anläggningar för rostning och sintring av metallhaltig malm, inbegripet svavelhaltig malm.

- 2.2 Anläggningar för produktion av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme.

- 2.3 Anläggningar för behandling av järnbaserade metaller

a) genom varmvalsning med en kapacitet som överstiger 20 bruttoton stål per timme,

b) genom hammarsmide där slagkraften per hammare överstiger 50 kJ och när den använda värmeeffekten överstiger 20 MW,

c) genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning som överstiger 2 bruttoton stål per timme.

- 2.4 Järn- och stålgiutier med en produktionskapacitet som överstiger 20 ton per dygn.

- 2.5 Anläggningar

a) för produktion av icke-järnmetaller utifrån malmer, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer,

b) för smältning, inklusive framställning av legeringsmetaller, av ickejärnmetaller inklusive återvinningsprodukter, (färsknig, formgjutning etc.) med en smältningskapacitet som överstiger 4 ton per dygn för bly och kadmium eller 20 ton per dygn för övriga metaller.

- 2.6 Anläggningar för ytbehandling av metaller och plaster som använder en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadet har en volym som överstiger 30 m³.

3. Mineralindustri

- 3.1 Anläggningar för produktion av klinker (cement) i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dygn, eller av kalk i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn, eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn.

- 3.2 Anläggningar för produktion av asbest och för tillverkning av asbestbaserade produkter.

- 3.3 Anläggningar för produktion av glas, inklusive sådana som är avsedda för tillverkning av glasfibrer, med en smältningsskapacitet som överstiger 20 ton per dygn.
- 3.4 Anläggningar för smältning av mineraler, inklusive sådana för tillverkning av mineralull, med en smältningsskapacitet som överstiger 20 ton per dygn.
- 3.5 Anläggningar för tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin, med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dygn, och/eller en ugnskapacitet som överstiger 4 m³ och med en sättningsdensitet per ugn på mer än 300 kg per m³.

4. Kemisk industri

Produktion enligt verksamhetskategorierna i denna punkt avser tillverkning av de ämnen eller grupper av ämnen som anges i punkterna 4.1–4.6 där tillverkningen omfattar kemiska reaktioner och sker i industriell skala.

- 4.1 Kemiska fabriker för framställning av kemiska, organiska produkter som t.ex.
- a) kolväten (linjära eller cykliska, mättade eller omättade, alifatiska eller aromatiska),
 - b) syrenehållande organiska föreningar, särskilt alkoholer, aldehyder, ketoner, karboxylsyror, estrar, acetater, etrar, peroxider, epoxihartser,
 - c) svavelnehållande organiska föreningar,
 - d) kväveinhållande organiska föreningar, särskilt aminer, amider, nitronyl- och nitroföreningar, nitr-föreningar, nitriler, cyanater, isocyanater,
 - e) fosfororganiska föreningar,
 - f) halogenerade kolväten,
 - g) metallorganiska föreningar,
 - h) basplaster och andra polymerer (polymerer, syntetfibrer, regenererad cellulosa),
 - i) syntetgummi,
 - j) färgämnen och pigment,
 - k) ytaktiva ämnen och tensider.
- 4.2 Kemiska fabriker för framställning av oorganiska baskemikalier och andra organiska ämnen såsom
- a) gaser, som t.ex. ammoniak, klor eller klorväte, fluor eller fluorväte, koloxider, svavelföreningar, kväveoxider, väte, svaveldioxid, karbonylklorid (fosgen),
 - b) syror, kromtrioxid, fluorvätesyra, fosforsyra, salpetersyra, saltsyra, svavelsyra, oleum, svavelsyrighet,
 - c) baser, som t.ex. ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid, natriumhydroxid,
 - d) salter, som t.ex. ammoniumklorid, kaliumklorat, kaliumkarbonat, natriumkarbonat, perborat, silverniträt,
 - e) icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar som t.ex. kalciumkarbid, kisel, kiselkarbid.

- 4.3 Kemiska anläggningar för framställning av gödselmedel baserade på fosfor, kväve eller kalium (enkla eller sammansatta).
- 4.4 Kemiska anläggningar för framställning av bekämpningsmedel.
- 4.5 Kemiska anläggningar med kemisk eller biologisk tillverkning av läkemedel.
- 4.6 Kemiska anläggningar för framställning av sprängämnen.

5. Avfallshantering

Utan att detta påverkar artikel 11 i direktiv 2006/12/EG och artikel 3 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall ⁽¹⁾:

- 5.1 Anläggningar för omhändertagande eller återvinning av farligt avfall som avses i artikel 1.4 i direktiv 91/689/EEG såsom dessa definieras i bilagorna II A och II B (operationerna R 1, R 5, R 6, R 8 och R 9) i direktiv 2006/12/EG och i rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor ⁽²⁾ med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn.
- 5.2 Anläggningar för förbränning av kommunalt avfall (hushållsavfall och liknande avfall från handel, industrier och institutioner), med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme.
- 5.3 Anläggningar för omhändertagande av icke-farligt avfall som det definieras i bilaga II A i direktiv 2006/12/EG under rubrikerna D8, D9, med en kapacitet som överstiger 50 ton per dygn.
- 5.4 Avfallsdeponier som tar emot mer än 10 ton per dygn eller med en totalkapacitet på mer än 25 000 ton, med undantag för avfallsdeponier för inert avfall.

6. Annan verksamhet

6.1. Industriella anläggningar för

- a) framställning av pappersmassa av trä eller andra fibrösa material,
- b) framställning av papper och papp där produktionskapaciteten överstiger 20 ton per dygn.

6.2 Anläggningar för förbehandling (tvättning, blekning och mercerisering) eller för färgning av fibrer eller textilier där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn.

6.3 Garverier för en produktion av mer än 12 ton produkter per dygn.

6.4 a) Slakterier för en produktion baserad på en slaktvikt som överstiger 50 ton per dygn.

b) Framställning av livsmedel med beredning och behandling av

- animaliska råvaror (förutom mjölk) för en produktion av mer än 75 ton produkter per dygn,
- vegetabiliska råvaror för en produktion av mer än 300 ton produkter per dygn (kvartalsmedelvärde).

c) Framställning av mjölkprodukter baserad på en invägning av mer än 200 ton per dygn (årsmedelvärde).

⁽¹⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 23. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG (EGT L 332, 28.12.2000, s. 91).

- 6.5 Anläggningar för animaliskt avfall för en produktion baserad på mer än 10 ton råvara per dygn.
- 6.6 Anläggningar för djurhållning av fjäderfä eller svin, vilka anläggningar förfogar över mer än
- a) 40 000 platser för fjäderfä,
 - b) 2 000 platser för slaktsvin avsedda för produktion (> 30 kg) eller
 - c) 750 platser för suggor.
- 6.7 Anläggningar som är avsedda för ytbehandling av material, föremål eller produkter och som använder organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryckning, bstrykning, avfettning, vattenskyddsimpregnering, limning, målning, rengöring eller impregnering med en förbrukning av lösningsmedel som överstiger 150 kg per timme eller mer än 200 ton per år.
- 6.8 Anläggningar för framställning av kol (hårt kol) eller av grafitelektroder genom bränning eller grafitisering.
-

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER DE DIREKTIV SOM AVSES I ARTIKLARN 19.2, 19.3 OCH ARTIKEL 20

1. Rådets direktiv 87/217/EEG av den 19 mars 1987 om att hindra och minska asbestförorening i miljön
 2. Rådets direktiv 82/176/EEG av den 22 mars 1982 om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från kloralkaliindustrin
 3. Rådets direktiv 83/513/EEG av den 26 september 1983 om gränsvärden och kvalitetsmål för kadmiumutsläpp
 4. Rådets direktiv 84/156/EEG av den 8 mars 1984 om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från andra källor än kloralkaliindustrin
 5. Rådets direktiv 84/491/EEG av den 9 oktober 1984 om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av hexaklor-cyclohexan
 6. Rådets direktiv 86/280/EEG av den 12 juni 1986 om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av vissa farliga ämnen som ingår i förteckning 1 i bilagan till direktiv 76/464/EEG
 7. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall
 8. Rådets direktiv 92/112/EEG av den 15 december 1992 om åtgärder för harmonisering av programmen för att minska och slutligen eliminera förorening genom avfall från titandioxidindustrin
 9. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar
 10. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/11/EG av den 15 februari 2006 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö
 11. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall
 12. Rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor
 13. Rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall
 14. Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall
-

BILAGA III

ORIENTERANDE FÖRTECKNING ÖVER DE VIKTIGASTE FÖRORENANDE ÄMNEN SOM OBLIGATORISKT SKA BEAKTAS OM DE ÄR RELEVANTA FÖR FASTSTÄLLET AV GRÄNSVÄRDEN FÖR UTSLÄPP**Luft**

1. Svaveldioxider och andra svavelföreningar
2. Kväveoxider och andra kväveföreningar
3. Kolmonoxid
4. Flyktiga organiska föreningar
5. Metaller och deras föreningar
6. Stoft
7. Asbest (partiklar, fibrer)
8. Klor och dess föreningar
9. Fluor och dess föreningar
10. Arsenik och dess föreningar
11. Cyanider
12. Ämnen och beredningar för vilka det har påvisats att de har cancerogena eller mutagena egenskaper eller via luften kan påverka fortplantningen
13. Polyklorerade dibenso-p-dioxiner och polyklorerade dibensofuraner

Vatten

1. Organiska halogenföreningar och ämnen som kan bilda sådana föreningar i vattenmiljö
 2. Organiska fosforföreningar
 3. Organiska tennföreningar
 4. Ämnen och beredningar för vilka det har påvisats att de har cancerogena och mutagena egenskaper eller via vattenmiljön kan påverka fortplantningen eller fortplantningen i vattenmiljö
 5. Svårnedbrytbara kolväten och svårnedbrytbara och bioackumulerbara organiska, toxiska ämnen
 6. Cyanider
 7. Metaller och deras föreningar
 8. Arsenik och dess föreningar
 9. Biocider och växtskyddsmedel
 10. Suspenderande ämnen
 11. Ämnen som orsaker eutrofiering (i synnerhet nitrater och fosfater)
 12. Syretärande ämnen (mätbara med hjälp av parametrar som t.ex. BOD och COD)
-

BILAGA IV

Överväganden som ska göras generellt och i enskilda fall vid fastställande av vad som är bästa tillgängliga teknik i enlighet med artikel 2.12, varvid hänsyn ska tas till nyttan med en åtgärd och till kostnaden för den liksom till försiktighetsprincipen och till principen om förebyggande åtgärder:

1. Användning av avfallssnål teknik.
 2. Användning av ämnen som är mindre farliga.
 3. Främjande av återvinning och återanvändning av utsläppta ämnen som används i processen och, i förekommande fall, av avfall.
 4. Jämförbara processer, utrustning eller driftsätt som med framgång har provats ut i industriell skala.
 5. Tekniska framsteg och utvecklingen av vetenskapliga kunskaper.
 6. Beskaffenhet, effekt och mängd på berörda utsläpp.
 7. Datum för nya eller befintliga anläggningars igångsättning.
 8. Erforderlig tid för att installera bästa tillgänglig teknik.
 9. Förbrukning och arten av råvaror (inklusive vatten) som används i processen och energieffektivitet.
 10. Behovet att förebygga eller minimera den samlade miljöpåverkan som utsläppen innebär eller riskerar att innebära.
 11. Behovet att förebygga olyckor och att minska deras miljökonsekvenser.
 12. Upplysningar som offentliggörs av kommissionen i överensstämmelse med artikel 17.2 andra stycket eller av internationella organisationer.
-

BILAGA V

ALLMÄNHETENS DELTAGANDE I BESLUTSPROCESSER

1. Allmänheten ska informeras (genom offentliga meddelanden eller på annat lämpligt sätt, t.ex. med hjälp av elektroniska medier när sådana är tillgängliga) om följande på ett tidigt stadium under beslutsprocessen och senast så snart som information rimligen kan ges:
 - a) Ansökan om tillstånd eller, i förekommande fall, ett eventuellt förslag om uppdatering av tillstånd eller tillståndsvillkor i enlighet med artikel 15.1, inbegripet de uppgifter som anges i artikel 6.1.
 - b) I förekommande fall, uppgift om att beslutet föregåtts av en nationell eller gränsöverskridande miljökonsekvensbeskrivning eller av samråd mellan medlemsstaterna i enlighet med artikel 18.
 - c) Uppgifter om vilka myndigheter som är behöriga att fatta beslut, från vilka relevant information kan erhållas och till vilka synpunkter eller frågor kan lämnas in samt om tidsfristerna för att överlämna synpunkter eller frågor.
 - d) Vilka beslut som kan komma att fattas eller, i förekommande fall, utkastet till beslut.
 - e) I förekommande fall, uppgifter om förslaget om uppdatering av tillstånd eller tillståndsvillkor.
 - f) Uppgift om när och var eller på vilket sätt relevant information kommer att göras tillgänglig.
 - g) Närmare bestämmelser om allmänhetens deltagande och om samråd i enlighet med punkt 5.
 2. Medlemsstaterna ska, inom lämpliga tidsramar, se till att den berörda allmänheten får tillgång till följande:
 - a) I enlighet med den nationella lagstiftningen, de viktigaste rapporter och utlåtanden som har lämnats till den eller de behöriga myndigheterna vid den tidpunkt då den berörda allmänheten informerades i enlighet med punkt 1.
 - b) I enlighet med bestämmelserna i direktiv 2003/4/EG, annan information än den som avses i punkt 1, som är relevant för beslutet i enlighet med artikel 8 och som blir tillgänglig efter det att den berörda allmänheten har informerats i enlighet med punkt 1.
 3. Den berörda allmänheten ska ha rätt att yttra sig till den behöriga myndigheten innan beslut fattas.
 4. Resultatet av de samråd som har hållits i enlighet med denna bilaga ska beaktas på vederbörligt sätt vid beslutsfattandet.
 5. Närmare bestämmelser om information till allmänheten (till exempel genom affischering inom ett visst område eller offentliggörande i lokalpressen) och om samråd med den berörda allmänheten (till exempel skriftligen eller genom offentlig utfrågning) ska fastställas av medlemsstaterna. För de olika etapperna ska det fastställas rimliga tidsramar som ger tillräckligt med tid för att informera allmänheten och för den berörda allmänheten att förbereda sig och på ett effektivt sätt delta under beslutsprocessen på miljöområdet i enlighet med bestämmelserna i denna bilaga.
-

BILAGA VI

DEL A

Upphävt direktiv och ändringar av det i kronologisk ordning (hänvisningar i artikel 22)

Rådets direktiv 96/61/EG
(EGT L 257, 10.10.1996, s. 26)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG
(EUT L 156, 25.6.2003, s. 17)

Endast artikel 4 och bilaga II

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG
(EUT L 275, 25.10.2003, s. 32)

Endast artikel 26

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003
(EUT L 284, 31.10.2003, s. 1)

Endast punkt 61 i bilaga III

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006
(EUT L 33, 4.2.2006, s. 1)

Endast artikel 21.2

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning (hänvisningar i artikel 22)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
96/61/EG	30 oktober 1999
2003/35/EG	25 juni 2005
2003/87/EG	31 december 2003

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 96/61/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, inledningen	Artikel 2, inledningen
Artikel 2.1–2.9	Artikel 2.1–2.9
Artikel 2.10 a	Artikel 2.10
Artikel 2.10 b	Artikel 2.11
Artikel 2.11 första stycket, inledningen	Artikel 2.12 första stycket, inledningen
Artikel 2.11 första stycket första strecksatsen	Artikel 2.12 första stycket a
Artikel 2.11 första stycket andra strecksatsen	Artikel 2.12 första stycket b
Artikel 2.11 första stycket tredje strecksatsen	Artikel 2.12 första stycket c
Artikel 2.11 andra stycket	Artikel 2.12 andra stycket
Artikel 2.12	Artikel 2.13
Artikel 2.13	Artikel 2.14
Artikel 2.14	Artikel 2.15
Artikel 3 första stycket	Artikel 3.1
Artikel 3 andra stycket	Artikel 3.2
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6.1 första stycket, inledningen	Artikel 6.1 första stycket, inledningen
Artikel 6.1 första stycket första till tionde strecksatsen	Artikel 6.1 första stycket a–j
Artikel 6.1 andra stycket	Artikel 6.1 andra stycket
Artikel 6.2	Artikel 6.2
Artiklarna 7–12	Artiklarna 7–12
Artikel 13.1	Artikel 13.1
Artikel 13.2, inledningen	Artikel 13.2, inledningen
Artikel 13.2 första till fjärde strecksatsen	Artikel 13.2 a–d
Artikel 14, inledningen	Artikel 14, inledningen
Artikel 14, första till tredje strecksatsen	Artikel 14 a–c
Artikel 15.1 första stycket, inledningen	Artikel 15.1 första stycket, inledningen
Artikel 15.1 första stycket första till tredje strecksatsen	Artikel 15.1 första stycket a–c
Artikel 15.1 andra stycket	Artikel 15.1 andra stycket
Artikel 15.2	Artikel 15.2
Artikel 15.4	Artikel 15.3
Artikel 15.5	Artikel 15.4
Artikel 15a första stycket, inledningen och slutet	Artikel 16.1
Artikel 15a första stycket a och b	Artikel 16.1 a och b

Direktiv 96/61/EG	Detta direktiv
Artikel 15a andra stycket	Artikel 16.2
Artikel 15a tredje stycket första och andra meningen	Artikel 16.3 första stycket
Artikel 15a tredje stycket tredje meningen	Artikel 16.3 andra stycket
Artikel 15a fjärde stycket	Artikel 16.4 första stycket
Artikel 15a femte stycket	Artikel 16.4 andra stycket
Artikel 15a sjätte stycket	Artikel 16.5
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18.1 inledningen och slutet	Artikel 19.1
Artikel 18.1 första och andra strecksatsen	Artikel 19.1 a och b
Artikel 18.2 första stycket	Artikel 19.2
Artikel 18.2 andra stycket	Artikel 19.3
Artikel 19	—
Artikel 20.1	Artikel 20.1
Artikel 20.2	Artikel 20.2
Artikel 20.3 första stycket	Artikel 20.3 första stycket
Artikel 20.3 andra stycket	—
Artikel 20.3 tredje stycket	Artikel 20.3 andra stycket
Artikel 21.1	—
Artikel 21.2	Artikel 21
—	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 23
Artikel 23	Artikel 24
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
Bilaga III	Bilaga III
Bilaga IV	Bilaga IV
Bilaga V	Bilaga V
—	Bilaga VI
—	Bilaga VII

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/2/EG**av den 15 januari 2008****om siktfält och vindrutetorkare för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul****(kodifierad version)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 74/347/EEG av den 25 juni 1974 om
tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om siktfält
och vindrutetorkare för jordbruks- eller skogsbrukstrak-
torer med hjul ⁽³⁾ har ändrats flera gånger ⁽⁴⁾ på ett vä-
sentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör
det direktivet kodifieras.
- (2) Direktiv 74/347/EEG är ett av särdirektiven i det system
för EG-typgodkännande som fastställts genom rådets di-
rektiv 74/150/EEG, vilket har ersatts av Europaparlamen-
tets och rådets direktiv 2003/37/EG av den 26 maj 2003
om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstrak-
torer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till
sådana traktorer samt av system, komponenter och sepa-
rata tekniska enheter till dessa fordon ⁽⁵⁾, och det fast-
ställer tekniska föreskrifter om utformning och konstruk-
tion av jordbruks- och skogsbrukstraktorer vad gäller
siktfält och vindrutetorkare. Dessa tekniska föreskrifter
avser att närma medlemsstaternas lagstiftningar till var-
andra för att därmed för varje typ av traktor möjliggöra
det förfarande för EG-typgodkännande som fastställts

genom direktiv 2003/37/EG. Bestämmelserna i direktiv
2003/37/EG om jordbruks- eller skogsbrukstraktorer,
släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana
traktorer samt system, komponenter och separata tek-
niska enheter till dessa fordon gäller därför för det här
direktivet.

- (3) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldig-
heter vad gäller de tidsfrister för införlivande med natio-
nell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges
i bilaga II del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Med *jordbruks- eller skogsbrukstraktor* avses varje motorfor-
don som är försett med hjul eller band och har minst två axlar,
vars huvuduppgift grundas på dess dragkraft och som är särskilt
konstruerat för att dra, skjuta, bära eller driva vissa redskap,
maskiner eller släpvagnar avsedda för jord- eller skogsbruk.
Fordonet kan vara utrustat för transport av gods och passage-
rare.

2. Detta direktiv ska bara gälla traktorer definierade i punkt
1 som är utrustade med luftfyllda däck och är konstruerade för
en högsta hastighet på mellan 6 och 40 km/tim.

Artikel 2

Ingen medlemsstat får vägra att bevilja EG-typgodkännande eller
nationellt typgodkännande för en traktor av skäl som hänför sig
till vindrutetorkarna, om dessa uppfyller de krav som anges i
bilaga I.

Artikel 3

Ingen medlemsstat får vägra att registrera traktorer eller för-
bjuda att de saluförs, tas i bruk eller används av skäl som hänför
sig till vindrutetorkarna, om dessa uppfyller de krav som anges i
bilaga I.

Artikel 4

De ändringar som är nödvändiga för att anpassa kraven i bilaga
I till den tekniska utvecklingen ska beslutas i enlighet med
förfarandet i artikel 20.2 i direktiv 2003/37/EG.

⁽¹⁾ EUT C 161, 13.7.2007, s. 35.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 19 juni 2007 (ännu ej offentlig-
gjort i EUT) och rådets beslut av den 17 december 2007.

⁽³⁾ EGT L 191, 15.7.1974, s. 5. Direktivet senast ändrat genom Europa-
parlamentets och rådets direktiv 97/54/EG (EGT L 277, 10.10.1997,
s. 24).

⁽⁴⁾ Se bilaga II del A.

⁽⁵⁾ EUT L 171, 9.7.2003, s. 1. Direktivet senast ändrat genom rådets
direktiv 2006/96/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 81).

Artikel 5

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Direktiv 74/347/EG i dess lydelse enligt direktiven i bilaga II del A ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i bilaga II del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 7

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 maj 2008.

Artikel 8

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 15 januari 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

J. LENARČIČ

Ordförande

BILAGA I

SIKTFÄLT

DEFINITIONER OCH KRAV

1. DEFINITIONER

1.1. **Siktfält**

Med *siktfält* avses alla riktningar framåt och åt sidan som traktorns förare kan se i.

1.2. **Referenspunkt**

Med *referenspunkt* avses det begreppsmässigt fastställda läget för traktorförarens ögon då dessa teoretiskt befinner sig vid samma punkt. Referenspunkten befinner sig på det plan som är parallellt med traktorns symmetrilängsplan och går genom sätets mittpunkt, 700 mm rakt ovanför skärningslinjen mellan detta plan och sätets yta och 270 mm i bakenstödetets riktning från vertikalplanet som går genom framkanten på sätets yta och är vinkelrätt mot traktorns symmetrilängsplan (figur 1). Den sålunda bestämda referenspunkten gäller när sätet är obemannat och inställt i det mittläge som angetts av traktortillverkaren.

1.3. **Sikthalvcirkel**

Med *sikthalvcirkel* avses den halvcirkel som bildas av en radie på 12 m runt en punkt som befinner sig på vägens horisontalplan rakt nedanför referenspunkten på ett sådant sätt att, sett i rörelseriktningen, halvcirkelns båge befinner sig framför traktorn, medan den diameter som avgränsar halvcirkeln är vinkelrät mot traktorns längsaxel (figur 2).

1.4. **Skymda fält**

Med *skymda fält* avses de kordor av sikthalvcirkelns sektorer som inte kan ses på grund av skymmande karossideklar såsom takstolpar, luftintag eller avgasrör och vindrutans ram.

1.5. **Siktsektor**

Med *siktsektor* avses den del av siktfältet som avgränsas

1.5.1. upptill

av ett horisontalplan genom referenspunkten,

1.5.2. i vägens plan

av den zon som befinner sig utanför sikthalvcirkeln och utgör en fortsättning på den sikthalvcirkelsektor vars korda är 9,5 meter lång, vinkelrät mot det plan som är parallellt med traktorns symmetrilängsplan genom förarsätets mittpunkt och tudelas av detta plan.

1.6. **Vindrutetorkarnas svepyta**

Med *vindrutetorkarnas svepyta* avses det område på vindrutans yttre yta som sveps av vindrutetorkarna.

2. KRAV

2.1. **Allmänt**

Traktorn ska vara konstruerad och utrustad på ett sådant sätt att föraren vid körning på väg och vid användning i jord- och skogsbruk har tillräckligt siktfält under alla normala förhållanden vid användning på väg och vid arbete på fält och i skogar. Siktfältet anses vara tillräckligt när föraren så långt möjligt ser en del av varje framhjul och när nedanstående krav uppfylls.

2.2. Kontroll av siktfältet

2.2.1. Förfarande för bestämning av skynda fält

- 2.2.1.1. Traktorn ska placeras på en horisontell yta enligt figur 2. På ett horisontellt stöd i höjd med referenspunkten ska det finnas två punktljuskällor, t.ex. 2×150 W, 12 V, 65 mm från varandra och symmetriskt placerade omkring referenspunkten. Stödet ska i sin mittpunkt vara vridbart omkring en vertikal axel genom referenspunkten. För mätning av de skynda fälten ska stödet vara inriktat så att linjen som förbinder de två ljuskällorna är vinkelrät mot linjen som förbinder den skymmande delen med referenspunkten.

Siluettoverlappningarna (djupaste skuggan) som projiceras på sikthalvcirkeln av den skymmande delen när ljuskällorna tänds samtidigt eller växelvis ska mätas enligt punkt 1.4 (figur 3).

- 2.2.1.2. De skynda fälten får inte överstiga 700 mm.

- 2.2.1.3. Skynda fält på grund av närliggande karosseridelar som är mer än 80 mm breda ska vara utformade så att det finns ett mellanrum på minst 2 200 mm – mätt som en korda av sikthalvcirkeln – mellan mittpunkterna på de två skynda fälten.

- 2.2.1.4. Det får inte finnas mer än sex skynda fält inom sikthalvcirkeln och högst två inuti siktsektorn som definieras i punkt 1.5.

- 2.2.1.5. Utanför siktsektorn är dock skynda fält som överstiger 700 mm, men inte överstiger 1 500 mm, tillåtna om de delar som orsakar dem inte kan konstrueras om eller ges ett annat läge. På vardera sidan får det finnas antingen två sådana skynda fält, varav ett inte överstiger 700 mm och ett inte överstiger 1 500 mm, eller två sådana skynda fält, om inget av dem överstiger 1 200 mm.

- 2.2.1.6. Blinda fläckar som orsakas av typgodkända backspeglar behöver inte beaktas om konstruktionen av dessa speglar är sådan att de inte kan monteras på något annat sätt.

2.2.2. Matematisk bestämning av skynda fält vid sikt med båda ögonen.

- 2.2.2.1. Som ett alternativ till förfarandet enligt punkt 2.2.1 kan godtagbarheten av enskilda skynda fält bestämmas matematiskt. Kraven i punkterna 2.2.1.2–2.2.1.6 ska gälla för de skynda fältens storlek, fördelning och antal.

- 2.2.2.2. Vid sikt med båda ögonen med ett avstånd på 65 mm mellan ögonen kan skynda fält uttryckta i mm beräknas med följande formel:

$$v = \frac{b - 65}{a} \times 12\,000 + 65$$

där

a är avståndet i millimeter mellan den del som skymmer sikten och referenspunkten mätt längs siktradien som förenar referenspunkten, delens mittpunkt och omkretsen på sikthalvcirkeln,

b är bredden i millimeter på den del som skymmer sikten mätt horisontellt och vinkelrätt mot siktradien.

2.3. De provningsmetoder som anges i punkt 2.2 får ersättas med andra om dessa kan visas vara likvärdiga.

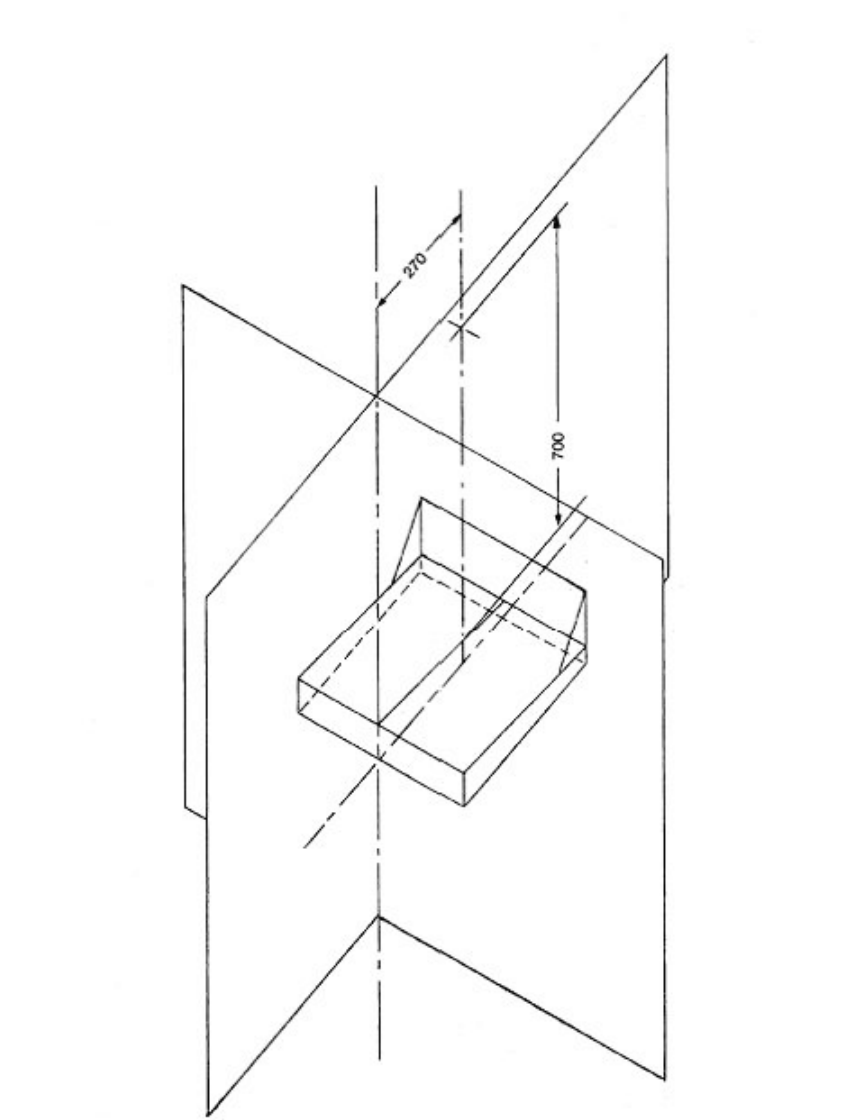
2.4. **Vindrutans genomskinliga yta**

För att bestämma de skydda fälten inom siktsektorn får de skydda fälten på grund av vindrutans ram och varje annat hinder enligt bestämmelserna i punkt 2.2.1.4 betraktas som ett enda fält förutsatt att avståndet mellan de yttersta punkterna på detta skydda fält inte överstiger 700 mm.

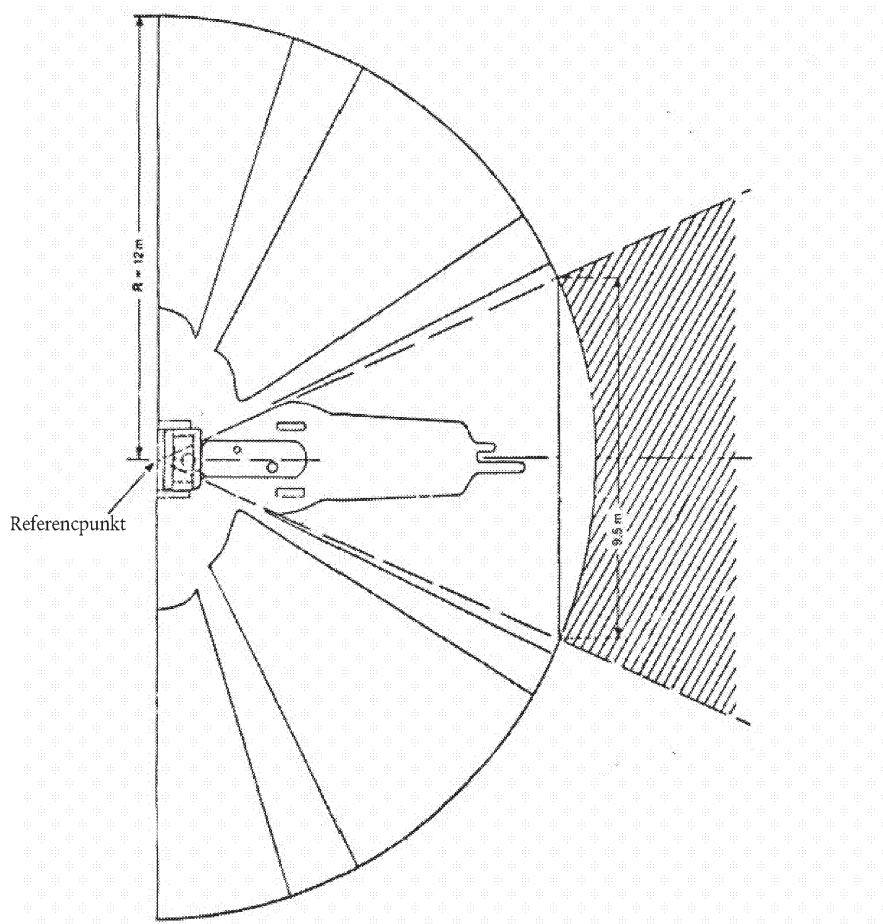
2.5. **Vindrutetorkare**

2.5.1. Traktorer som är försedda med vindrutor ska också vara försedda med motordrivna vindrutetorkare. Det område som sveps av dessa ska säkerställa en ostörd framåtsikt som motsvarar en korda av sikthalvcirkeln som är minst 8 m lång inom siktsektorn.

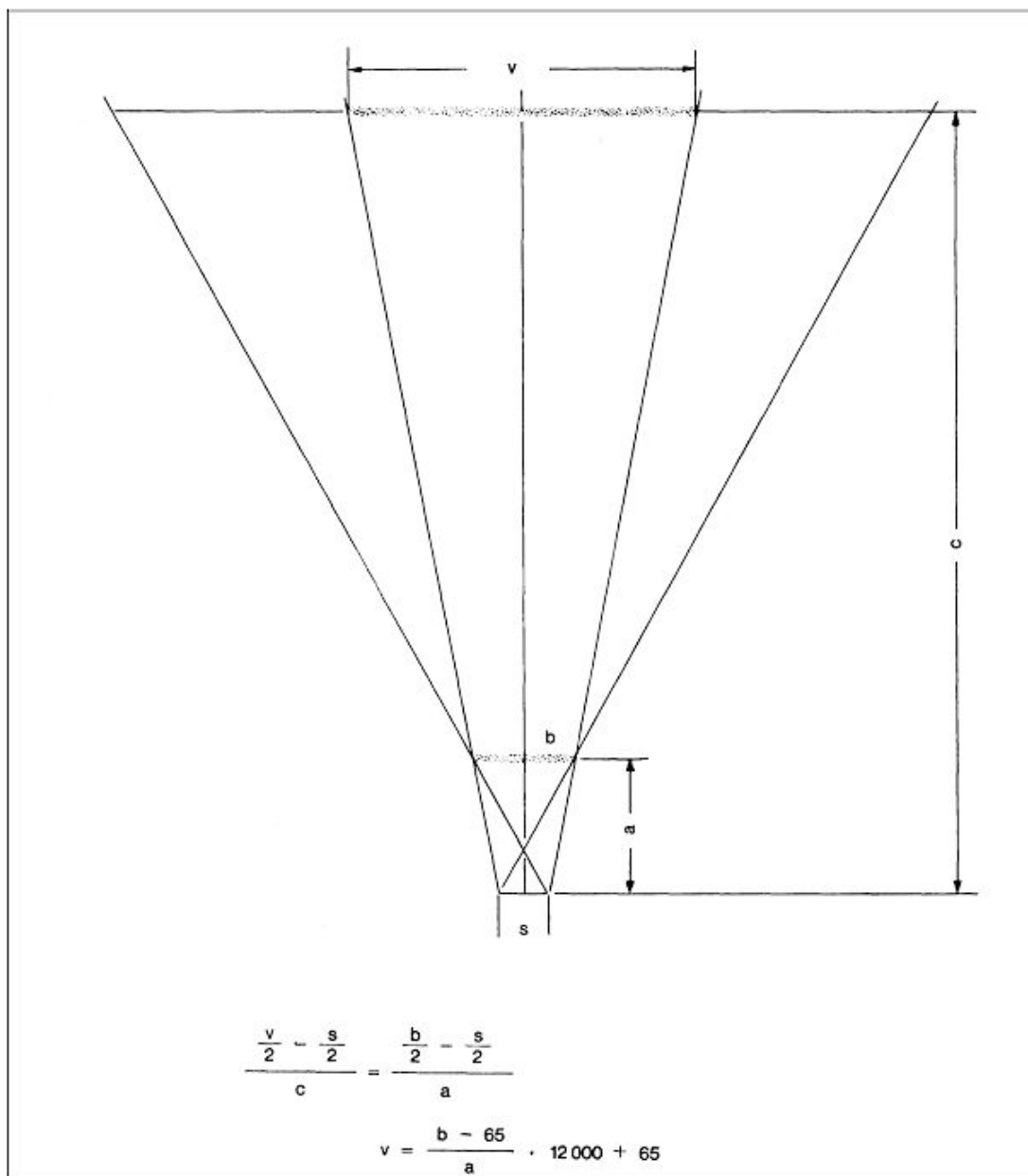
2.5.2. Svephastigheten ska uppgå till minst 20 dubbelslag per minut.



Figur 1



Figur 2



Figur 3

BILAGA II

DEL A

Upphävt direktiv och ändringar av det i kronologisk ordning (hänvisningar i artikel 6)

Rådets direktiv 74/347/EEG
(EGT L 191, 15.7.1974, s. 5)

Kommissionens direktiv 79/1073/EEG
(EGT L 331, 27.12.1979, s. 20)

Rådets direktiv 82/890/EEG
(EGT L 378, 31.12.1982, s. 45)

endast vad avser hänvisningen i artikel 1.1
till direktiv 74/347/EEG

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG
(EGT L 277, 10.10.1997, s. 24)

endast vad avser hänvisningen i artikel 1
första strecksatsen till direktiv 74/347/EEG

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning (hänvisningar i artikel 6)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Datum för tillämpning
74/347/EEG	2 januari 1976 (*)	
79/1073/EEG	30 april 1980	
82/890/EEG	22 juni 1984	
97/54/EG	22 september 1998	23 september 1998

(*) I enlighet med artikel 3a, införd genom artikel 1.2 i direktiv 79/1073/EEG gäller följande:

"1. Från och med den 1 maj 1980 får ingen medlemsstat av skäl som hänför sig till siktältet på traktorer

— vägra, vad avser en traktortyp, att bevilja EEG-typgodkännande, att utfärda det dokument som avses i artikel 10.1 sista strecksatsen i direktiv 74/150/EEG eller att bevilja nationellt typgodkännande, eller

— förbjuda att traktorer tas i bruk,

om siktältet på denna typ av traktor eller dessa traktorer överensstämmer med bestämmelserna i detta direktiv.

2. Från och med den 1 oktober 1980 får medlemsstaterna

— inte längre utfärda det dokument som avses i artikel 10.1 sista strecksatsen i direktiv 74/150/EEG för en traktortyp vars siktält inte överensstämmer med bestämmelserna i det här direktivet,

— vägra att bevilja nationellt typgodkännande för en traktortyp vars siktält inte överensstämmer med bestämmelserna i detta direktiv.

3. Från och med den 1 januari 1983 får medlemsstaterna förbjuda att varje traktor tas i bruk vars siktält inte överensstämmer med bestämmelserna i detta direktiv."

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 74/347/EEG	Detta direktiv
Artiklarna 1–3	Artiklarna 1–3
Artikel 3a	Tabellfotnot (*) i bilaga II
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5.1	—
Artikel 5.2	Artikel 5
—	Artikel 6 och 7
Artikel 6	Artikel 8
Bilaga	Bilaga I
Bilagan, punkterna 1–2.3	Bilaga I, punkterna 1–2.3
Bilagan, punkt 2.4	—
Bilagan, punkt 2.5	Bilaga I, punkt 2.4
Bilagan, punkt 2.6	Bilaga I, punkt 2.5
Bilagan, figurerna 1, 2 och 3	Bilaga I, figurerna 1, 2 och 3
—	Bilaga II
—	Bilaga III

ARBETSORDNINGAR OCH RÄTTEGÅNGSREGLER

ÄNDRINGAR I DOMSTOLENS RÄTTEGÅNGSREGLER

DOMSTOLEN HAR BESLUTAT OM FÖLJANDE ÄNDRINGAR I SINA RÄTTEGÅNGSREGLER

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 223 sjätte stycket,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 139 sjätte stycket, och

av följande skäl:

- (1) Begäran om förhandsavgörande som kan underställas domstolen inom de områden som avses i avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen eller avdelning IV tredje delen i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, vilka rör bevarandet och utvecklingen av unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, kräver i vissa fall att domstolen snabbt avger ett svar med hänsyn till den skyndsamhet med vilken tvisten i målet vid den nationella domstolen måste lösas.
- (2) Det vanliga förfarandet för förhandsavgörande, enligt artikel 23 i domstolens stadga och bestämmelserna i rättegångsreglerna, möjliggör inte för domstolen att besvara frågor som hänskjutits till den med den snabbhet som krävs i ovannämnda fall. Förfarandet för skyndsam handläggning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 104 a i rättegångsreglerna omfattar samma steg som det vanliga förfarandet för förhandsavgörande och kan inte tillämpas annat än i undantagsfall, varför påskyndningen i huvudsak uppnås genom att det aktuella målet om förhandsavgörande prioriteras framför andra pågående mål i samtliga steg i förfarandet.
- (3) En snabb handläggning av ett icke obetydligt antal begäran om förhandsavgörande är endast möjlig om ett förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande införs, som begränsar och förenklar stegen i förfarandet för förhandsavgörande.

Med rådets godkännande avgivet den 20 december 2007.

Artikel 1

Rättegångsreglerna för Europeiska gemenskapernas domstol av den 19 juni 1991 (EGT L 176, 4.7.1991, s. 7. Rättelse i EGT L 383, 29.12.1992, s. 117), ändrade den 21 februari 1995 (EGT L 44, 28.2.1995, s. 61), den 11 mars 1997 (EGT L 103, 19.4.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 351, 23.12.1997, s. 72), den 16 maj 2000 (EGT L 122, 24.5.2000, s. 43), den 28 november 2000 (EGT L 322, 19.12.2000, s. 1), den 3 april 2001 (EGT L 119, 27.4.2001, s. 1), den 17 september 2002 (EGT L 272, 10.10.2002, s. 24. Rättelse i EGT L 281, 19.10.2002, s. 24), den 8 april 2003 (EUT L 147, 14.6.2003, s. 17), den 19 april 2004 (EUT L 132, 29.4.2004, s. 2), den 20 april 2004 (EUT L 127, 29.4.2004, s. 107), den 12 juli 2005 (EUT L 203, 4.8.2005, s. 19), den 18 oktober 2005 (EUT L 288, 29.10.2005, s. 51) och den 18 december 2006 (EUT L 386, 29.12.2006, s. 44) skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 9 ändras enligt följande:

a) punkt 1 ersätts med följande text:

"1. I enlighet med artikel 16 i stadgan inrättar domstolen avdelningar med fem och tre domare samt beslutar om domarnas indelning på avdelning.

Domstolen utser den eller de avdelningar med fem domare som, för en tid av ett år, skall ansvara för sådana mål som avses i artikel 104b.

Domarnas indelning på avdelning och valet av den eller de avdelningar som skall ansvara för sådana mål som avses i artikel 104b skall kungöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.”

b) I punkt 2 skall följande två stycken läggas till:

”I de mål som avses i artikel 104b skall referenten utses bland domarna på den avdelning som har utsetts i enlighet med punkt 1, på förslag av ordföranden på den avdelningen. Om avdelningen beslutar att inte tillämpa förfarandet för brådiskande mål, kan domstolens ordförande omfördela målet till en referent som tjänstgör på en annan avdelning.

Domstolens ordförande vidtar nödvändiga åtgärder om referenten är frånvarande eller har förhinder.”

2. Efter artikel 104a skall följande text införas:

”Artikel 104b

1. En begäran om förhandsavgörande i vilken en eller flera frågor ställs som rör de områden som avses i avdelning VI i unionsfördraget eller i avdelning IV tredje delen i EG-fördraget kan, på ansökan av den nationella domstolen eller undantagsvis på domstolens eget initiativ, handläggas enligt ett förfarande för brådiskande mål som avviker från bestämmelserna i dessa rättegångsregler.

Den nationella domstolen skall i sin ansökan redogöra för de rättsliga och faktiska omständigheter som visar målets brådiskande art och som motiverar en tillämpning av detta undantagsförfarande samt om möjligt ange hur den föreslår att de ställda frågorna skall besvaras.

Om den nationella domstolen inte har inkommit med en ansökan om tillämpning av förfarandet för brådiskande mål kan domstolens ordförande, om det vid första påseende förefaller nödvändigt att tillämpa detta förfarande, anmoda den avdelning som avses nedan att pröva huruvida begäran om förhandsavgörande skall handläggas enligt nämnda förfarande.

Beslutet att handlägga en begäran om förhandsavgörande enligt förfarandet för brådiskande mål fattas, på grundval av referentens rapport och sedan generaladvokaten hörts, av den utsedda avdelningen. Avdelningens sammansättning fastställs, i enlighet med artikel 11c, den dag då målet tilldelas referenten, om den nationella domstolen har ansökt om att förfarandet för brådiskande mål skall tillämpas eller, om en tillämpning av förfarandet provas på begäran av domstolens ordförande, den dag då begäran görs.

2. När den nationella domstolen har ansökt om att en sådan begäran om förhandsavgörande som avses i föregående stycke skall handläggas enligt förfarandet för brådiskande mål, eller när ordföranden har anmodat den utsedda avdelningen att pröva huruvida begäran skall handläggas enligt detta förfarande, skall justitiesekreteraren omedelbart underrätta parterna i målet vid den nationella domstolen, den medlemsstat i vilken nämnda domstol är belägen och de institutioner som avses i artikel 23 första stycket i stadgan, enligt de villkor som föreskrivs i den bestämmelsen, om nämnda begäran.

Beslutet att tillämpa eller inte tillämpa förfarandet för brådiskande mål om förhandsavgörande skall omedelbart delges såväl den nationella domstolen som parterna, medlemsstaten och de institutioner som avses i föregående stycke. I beslutet att tillämpa förfarandet för brådiskande mål om förhandsavgörande fastställs den frist inom vilken de sistnämnda kan inkomma med inlagor och skriftliga yttranden. I beslutet kan anges vilka rättsfrågor som skall tas upp i dessa inlagor och skriftliga yttranden samt fastställas att skrivelserna inte får överskrida en viss längd.

Så snart delgivning i enlighet med första stycket har skett skall begäran om förhandsavgörande dessutom delges andra i artikel 23 i stadgan angivna intressenter än de som nämnda delgivning riktar sig till, och beslutet att tillämpa eller inte tillämpa förfarandet för brådskande mål om förhandsavgörande skall delges dessa intressenter så snart delgivning i enlighet med andra stycket har skett.

Parter och andra intressenter som avses i artikel 23 i stadgan skall så snart som möjligt underrättas om när förhandlingen väntas äga rum.

När förfarandet för brådskande mål om förhandsavgörande inte skall tillämpas fortsätter förfarandet i enlighet med bestämmelserna i artikel 23 i stadgan och, i tillämpliga delar, i enlighet med bestämmelserna i dessa rättegångsregler.

3. En begäran om förhandsavgörande som handläggs enligt förfarandet för brådskande mål skall, tillsammans med inkomna inlagor och skriftliga yttranden, delges de andra intressenter som avses i artikel 23 i stadgan och som inte är sådana parter och intressenter som avses i föregående punkt. Till begäran om förhandsavgörande skall fogas en översättning, i förekommande fall av en sammanfattning, i enlighet med de villkor som föreskrivs i artikel 104.1.

De inlagor och skriftliga yttranden som inkommit skall även delges de parter och andra intressenter som avses i första stycket i föregående punkt.

Parter och andra intressenter skall underrättas om datumet för förhandlingen i samband med delgivning enligt föregående stycken.

4. Avdelningen kan i extremt brådskande fall besluta att inte tillämpa den skriftliga del av förfarandet som avses i punkt 2 andra stycket i denna artikel.

5. Den utsedda avdelningen beslutar dom, sedan generaladvokaten hörts.

Avdelningen kan besluta att sammanträda med tre domare. Avdelningen skall i det fallet vara sammansatt av ordföranden på den utsedda avdelningen, referenten och den första, eller i förekommande fall, de två första domarna som utsetts från den lista som avses i artikel 11c andra stycket i samband med fastställandet av den utsedda avdelningens dömande sammansättning, i enlighet med punkt 1 fjärde stycket i denna artikel.

Avdelningen kan även hänskjuta målet till domstolen i syfte att det skall kunna tilldelas en större dömande sammansättning. Handläggningen enligt förfarandet för brådskande mål om förhandsavgörande fortsätter i den nya sammansättningen, i förekommande fall efter återupptagande av det muntliga förfarandet.

6. De inlagor som avses i denna artikel skall anses inkomna när en kopia av en undertecknad inlaga och de handlingar som åberopas inklusive en sådan förteckning över handlingar som avses i artikel 37.4 har översänts till domstolens kansli per telefax eller genom annat tekniskt kommunikationsmedel som domstolen har tillgång till. Originalen av inlagan och de bilagor som avses ovan skall inges till domstolens kansli.

Delgivning och underrättelse enligt denna artikel kan ske genom att en kopia av handlingen översänds per telefax eller genom annat tekniskt kommunikationsmedel som domstolen och mottagaren har tillgång till."

Artikel 2

Dessa ändringar i rättegångsreglerna är giltiga på de i artikel 29.1 i rättegångsreglerna angivna språken och skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Ändringarna skall träda i kraft första dagen i andra månaden efter offentliggörandet.

Utfärdat i Luxemburg den 15 januari 2008.

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 20 december 2007

om ändring av protokollet om domstolens stadga

(2008/79/EG, Euratom)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

undantagsbestämmelsen även avse det förfarande för skyndsam handläggning som föreskrivs i domstolens rättegångsregler.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 245 andra stycket,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 160 andra stycket,

Artikel 1

I protokollet om domstolens stadga ska följande artikel införas efter artikel 23:

med beaktande av domstolens begäran av den 11 juli 2007,

”Artikel 23a

med beaktande av kommissionens yttrande av den 20 november 2007,

I rättegångsreglerna får föreskrivas ett förfarande för skyndsam handläggning och, när det gäller mål om förhandsavgörande som rör området med frihet, säkerhet och rättvisa, ett förfarande för brådskande mål.

med beaktande av Europaparlamentets yttrande av den 29 november 2007, och

För dessa förfaranden får föreskrivas en kortare tidsfrist för inlagor eller skriftliga yttranden än den som föreskrivs i artikel 23 och, med avvikelse från artikel 20 fjärde stycket, att generaladvokaten inte ska lämna något förslag till avgörande.

av följande skäl:

I samband med införandet av ett förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande när det gäller mål om förhandsavgörande som rör området med frihet, säkerhet och rättvisa bör det föreskrivas en möjlighet att avvika från vissa bestämmelser i protokollet om domstolens stadga. För ordningens skull bör

För det brådskande förfarandet får en begränsning dessutom föreskrivas av antalet parter och övriga intressenter som enligt artikel 23 har rätt att lämna inlagor och skriftliga yttranden, och i ytterst brådskande fall att den skriftliga delen av förfarandet ska utelämnas.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft första dagen i andra månaden efter dess offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 2007.

På rådets vägnar
F. NUNES CORREIA
Ordförande

UTTALANDE

Rådet uppmanar domstolen att, i den informerande noten om begäran om förhandsavgörande från de nationella domstolarna, ge nödvändig vägledning till dessa domstolar avseende de mål för vilka inledandet av ett förhandsavgörande enligt det brådiskande förfarandet bör begäras, särskilt med avseende på de korta tidsfrister som den nationella lagstiftningen eller gemenskapslagstiftningen föreskriver eller allvarliga konsekvenser för den berörda personen. Rådet uppmanar domstolen att tillämpa förfarandet för brådiskande mål om förhandsavgörande i situationer som gäller frihetsberövande.

Rådet noterar att domstolen har för avsikt att, samtidigt som domstolen tar hänsyn till hur brådiskande målet är, se till att medlemsstaterna, för att kunna utforma eventuella skriftliga yttranden och förbereda sina pläderingar, har den tid och de översättningar som krävs för att säkerställa ett effektivt deltagande i förfarandet som är till fördel för dem. Rådet uppmanar domstolen att se till att tidsfristen för detta i princip inte understiger 10 arbetsdagar och att anpassa det muntliga förfarandet till vad som krävs för förfarandet för brådiskande mål. Rådet noterar att förfarandet för brådiskande mål om förhandsavgörande bör slutföras inom tre månader.

Slutligen konstaterar rådet att domstolen har för avsikt att, vilket gäller för samtliga förfaranden inom ramen för domstolens handläggning, säkerställa insyn i tillämpningen av förfarandet för brådiskande mål om förhandsavgörande, och ber domstolen att senast tre år efter ikraftträdandet av detta förfarande lägga fram en rapport – med uppgifter som årligen uppdateras – om genomförandet av detsamma och särskilt den praxis som domstolen följt när det gäller avgöranden om att inleda, eller inte inleda, det brådiskande förfarandet.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 december 2007

om nationella bestämmelser som anmälts av Republiken Österrike angående vissa fluorerade växthusgaser

[delgivet med nr K(2007) 6646]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2008/80/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95.6,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser⁽¹⁾, särskilt artikel 9.3, och

av följande skäl:

I. BAKGRUND OCH FÖRFARANDE

- (1) Den 29 juni 2007 underrättade Republiken Österrike kommissionen, i enlighet med artikel 9.3 b i förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser, om de nationella bestämmelser som antogs 2002 (BGB1. II nr 447/2002 – Förordning av det federala ministeriet för jordbruk, skogsbruk, miljö och vattenhushållning om förbud och begränsningar avseende fluorkolväten [HFC], perfluorkarboner [PFC] och svavelhexafluorid [SF₆] [nedan kallad *förordningen*], offentliggjord i Österrikes författningssamling, den 10 december 2002) och sedermera ändrad genom förordning BGB1. II nr 139/2007 av den 21 juni 2007.
- (2) Österrikes regering framhåller i denna skrivelse att Republiken Österrike i enlighet med artikel 9.3 a i förordning (EG) nr 842/2006 har för avsikt att fram till den 31 december 2012 behålla sina nationella bestämmelser som är strängare än dem som fastställts i förordningen.

1. GEMENSKAPENS LAGSTIFTNING

1.1 ARTIKEL 95.4–6 I EG-FÖRDRAGET

- (3) I artikel 95.4 i EG-fördraget anges att "om en medlemsstat efter det att rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 30 eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd, skall den till kommissionen anmäla dessa bestämmelser samt skälen för att behålla dem".
- (4) Enligt artikel 95.5 i EG-fördraget gäller "utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 4, att om en medlemsstat efter det att rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd anser det nödvändigt att införa nationella bestämmelser grundade på nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd eller arbetsmiljöskydd för att lösa ett problem som är specifikt för den medlemsstaten och som har uppkommit efter beslutet om harmoniseringsåtgärden, skall medlemsstaten underrätta kommissionen om de planerade bestämmelserna samt om skälen för att införa dem".
- (5) Enligt artikel 95.6 ska kommissionen "inom sex månader efter en sådan anmälan som avses i punkterna 4 och 5 godkänna eller förkasta de ifrågavarande nationella bestämmelserna sedan den konstaterat huruvida dessa utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna samt huruvida de kommer att utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion".

1.2 FÖRORDNING (EG) NR 842/2006

- (6) Syftet med förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser är att förhindra och begränsa utsläppen av vissa fluorerade gaser (HFC, PFC och SF₆) som omfattas av Kyotoprotokollet.

⁽¹⁾ EUT L 161, 14.6.2006, s. 1.

- (7) EG-förordningen innehåller också ett begränsat antal förbud mot användning och utsläppande på marknaden om kostnadseffektiva alternativ bedöms finnas i EU och om det inte anses vara möjligt att ytterligare begränsa utsläppen eller öka återvinningen.
- (8) EG-förordningen grundar sig på artikel 175.1 i EG-fördraget vad avser alla bestämmelser, och för artiklarna 7, 8 och 9 på artikel 95 i EG-fördraget beroende på deras effekter på den fria rörligheten för varor på gemenskapens inre marknad.
- (9) Genom artikel 9 i EG-förordningen förbjuds utsläppande på marknaden av produkter och utrustning som innehåller, eller vars funktion kräver, fluorerade gaser som är upptagna i förordningen. I artikel 9.3 a föreskrivs att medlemsstater, som senast den 31 december 2005 har antagit nationella åtgärder som är strängare än dem som föreskrivs i den artikeln och som omfattas av den förordningen, får bibehålla dessa nationella åtgärder till den 31 december 2012. Enligt artikel 9.3 b ska medlemsstaten underrätta kommissionen om de nationella åtgärderna, tillsammans med en motivering till stöd för dessa åtgärder. Vidare måste åtgärderna vara förenliga med fördraget.
- (10) EG-förordningen ska tillämpas från och med den 4 juli 2007, med undantag av artikel 9 och bilaga II, som ska tillämpas från och med den 4 juli 2006.
- ## 2. ANMÄLDA NATIONELLA BESTÄMMELSER
- (11) De nationella bestämmelser som anmälts av Republiken Österrike infördes genom förordning nr 447/2002 av den 10 december 2002 och ändrades genom förordning nr 139/2007 av den 21 juni 2007.
- (12) Förordning nr 447/2002, ändrat genom förordning nr 139/2007 (nedan kallad *förordningen*), gäller en grupp fluorerade växthusgaser som har klassificerats inom ramen för Kyotoprotokollet, varav de flesta har stor global uppvärmningspotential (Global Warming Potential – GWP): fluorerade kolväten (HFC), perfluorkarboner (PFC) och svavelhexafluorid (SF6), och antogs i syfte att uppfylla Österrikes utsläppsmål.
- (13) Förordningen innehåller förbud rörande utsläppande på marknaden av ovanstående fluorerade växthusgaser och användning av dessa i viss utrustning liksom i vissa enheter och produkter, med undantag för användning inom forskning, utveckling och analys. Detaljerade bestämmelser om förbud och villkoren för undantag från förbudet finns i punkterna 4–17 i förordningen.
- (14) Bakgrunden till 2007 års ändring var att den österrikiska författningsdomstolen konstaterade att bestämmelserna inte var förenliga med lagen och upphävde därför (genom beslut av den 9 juni 2005 och den 1 december 2005 som offentliggjordes i Österrikes författningssamling den 9 augusti 2005 respektive den 24 februari 2006) GWP-faktorns gränsvärde 3 000 för fluorerade kolväten som fastställs i paragraf 12.2.3 i förordning nr 447/2002. Med samma motivering upphävdes undantagsklausulen i paragraf 12.2.3.a i samma förordning.
- (15) Genom ändringen från 2007 infördes vissa lättnader av begränsningarna inom kyl- och luftkonditioneringssektorn för att dessa ska anpassas till bestämmelserna i förordning (EG) nr 842/2006. Mobil kylning och luftkonditionering omfattas inte längre av den ändrade förordningen. Vad gäller stationära anläggningar omfattar förbuden endast små ijackningsenheter med en köldmediefyllning på högst 150 g och fristående utrustning med en köldmediefyllning på 20 kg eller mer. För andra tillämpningar definieras de tekniska parametrarna på ett sådant sätt att det inte används mer köldmediefyllning än vad som är nödvändigt i enlighet med den tekniska utvecklingen. Ändringar har också gjorts med avseende på behandlingen av aerosoler som innehåller fluorerande kolväten och användningen av svavelhexafluorid för att anpassa dem till EU:s lagstiftning.
- (16) Genom en skrivelse av den 1 augusti 2007 underrättade kommissionen den österrikiska regeringen om att man mottagit anmälan och att sexmånadersperioden för handläggningen av ärendet enligt artikel 95.6 i fördraget inleddes den 30 juni 2007, dagen efter det att anmälan inkommit.
- (17) Genom en skrivelse av den 12 oktober 2007 informerade kommissionen de övriga medlemsstaterna om anmälan och gav dem en period på 30 dagar att inkomma med synpunkter. Kommissionen offentliggjorde också anmälan i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽¹⁾ för att upplysa andra berörda parter om de nationella bestämmelser som Österrike hade för avsikt att behålla samt om anförda skäl.
- ## II. BEDÖMNING
- ### 1. BEDÖMNING AV HURUVIDA ÄRENDET KAN TAS UPP TILL SAKPRÖVNING
- (18) Föreliggande anmälan har behandlats med beaktande av artikel 95.4–5 i EG-fördraget och i enlighet med förordning (EG) nr 842/2006.

⁽¹⁾ EUT C 245, 19.10.2007, s. 4.

- (19) Artikel 95.4 gäller fall där en medlemsstat efter det att en harmoniseringsåtgärd antagits anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 30 eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd.
- (20) Eftersom de bestämmelser som antogs 2002 har ändrats under 2007 är det lämpligt att undersöka om artikel 95.5 gäller för sådana bestämmelser i förordningen som ändrades efter antagandet av förordning (EG) nr 842/2006. Om dessa bestämmelser hade ändrat innebörden i de som redan hade antagits före harmoniseringslagstiftningen borde de ha anmälts till kommissionen innan de antogs och motiverats på grundval av nya vetenskapliga bevis för ett problem som är specifikt för den medlemsstaten och som uppkommit efter antagandet av harmoniseringsåtgärden.
- (21) I analysen av ändringslagen fastställdes att de ändringar som infördes 2007 antingen syftade till att ta bort bestämmelser (punkterna 10 och 12 i den ändrade förordningen) som gör att deras räckvidd minskar till mer specifika produkter eller tillämpningar utan att nya krav tillkommer (punkterna 1, 3 och 10 i den ändrade förordningen) eller till att införa ytterligare möjligheter att göra avsteg från den begränsning som infördes genom förordningen från 2002 (punkterna 6 och 7 i den ändrade förordningen). Dessutom infördes hänvisningar till förordning (EG) nr 842/2006 och uttryckliga krav med beaktande av de harmoniseringsåtgärder som infördes (punkterna 1, 8 och 9 i den ändrade förordningen).
- (22) Inga åtgärder vidtogs som ändrade innebörden av de åtgärder som antogs före antagandet av harmoniseringsåtgärden på ett sådant sätt att ytterligare begränsningar infördes. Denna ändring innehöll således inte några nya åtgärder som är strängare än förordning (EG) nr 842/2006, utan den minskade åtgärdernas inverkan på den inre marknaden. Det är därför lämpligt att tillämpa artikel 95.4 för bedömningen av alla bestämmelser i förordningen, även för dem som ändrades 2007.
- (23) Förordningen innehåller emellertid fortfarande strängare bestämmelser än förordning (EG) nr 842/2006 i och med att den innebär förbud mot import, försäljning och användning av nya produkter som innehåller fluorerade gaser efter den 1 januari 2006 samt ett förbud mot import, försäljning och användning av fluorerade gaser, både nya och återvunna, efter den 1 januari 2006. Förordningen däremot innebär ett mindre restriktivt förbud mot utsläppande på marknaden eftersom den bara gäller produkter som är upptagna i dess bilaga II. Genom förordningen införs dessutom begränsningar endast på användningen av svavelhexafluorid medan Österrikes bestämmelse även begränsar användningen av fluorerade kolväten och perfluorkarboner. När det gäller förbud mot utsläppande på marknaden och begränsning av användning av de aktuella produkterna går den österrikiska bestämmelsen längre än gällande EU-lagstiftning.
- (24) Republiken Österrike hävdar att sådana bestämmelser är nödvändiga för att Österrike ska kunna uppfylla sina åtaganden enligt Kyotoprotokollet, dvs. att de sammanlagda utsläppen av växthusgaser senast vid utgången av 2012 ska ha minskat med 13 % jämfört med 1990 års nivå, vilket kräver en samlad ansträngning för att komma åt varje källa till växthusgasutsläpp.
- (25) Förenligheten undersöks på grundval av artikel 95.4 och 95.6 och med beaktande av förordning (EG) nr 842/2006. Enligt artikel 95.4 ska anmälan innehålla en motivering som grundar sig på ett eller flera väsentliga behov enligt artikel 30 eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd.
- (26) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att Republiken Österrikes ansökan om att få behålla sina nationella bestämmelser om vissa industriella växthusgaser kan tas upp till prövning enligt artikel 95.4 i EG-fördraget.

2. SAKPRÖVNING

- (27) Enligt artikel 95.4 och 95.6 första stycket i EG-fördraget måste kommissionen se till att alla villkor är uppfyllda för att en medlemsstat ska få behålla sådana nationella bestämmelser som avviker från en harmoniseringsåtgärd på gemenskapsnivå. Framför allt måste de nationella bestämmelserna vara motiverade på grundval av de väsentliga behov som anges i artikel 30 i fördraget eller avse miljö- eller arbetsmiljöskydd, de får inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller innebära förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna, och de får inte utgöra något oproportionellt eller onödigt hinder för den inre marknadens funktion.

2.1 BEVISBÖRDA

- (28) När kommissionen undersöker om de nationella åtgärder som anmälts enligt artikel 95.4 är motiverade, ska man utgå från de skäl som den anmälande medlemsstaten anför. Detta innebär att den medlemsstat som vill behålla sina nationella bestämmelser enligt EG-fördraget har ansvaret att bevisa att de är motiverade.

2.2 MOTIVERING SOM GRUNDAR SIG PÅ VÄSENTLIGA BEHOV ENLIGT ARTIKEL 30 ELLER SOM AVSER MILJÖ- ELLER ARBETSMILJÖSKYDD

2.2.1 Österrikes ståndpunkt

- (29) De österrikiska myndigheterna hänvisar till Republiken Österrikes åtaganden enligt Kyotoprotokollet för att behålla de nationella bestämmelserna: Syftet med att anta förordningen var att bidra till att uppfylla åtagandet att till 2012 minska utsläppen med 13 % jämfört med 1990, vilket motsvarar en högsta utsläppsnivå på 67 miljoner ton koldioxidekvivalenter.
- (30) Österrike lade fram en granskningsstudie med en undersökning av den aktuella situationen inom utvalda användningsområden för fluorerade gaser med global uppvärmningspotential från maj 2006. I studien fastställs att fluorerade gaser som omfattas av förordningen utgör över 2 % av Österrikes växthusgasutsläpp från och med 2003 och att en fördubbling förväntades till omkring 2010. Förordningen var därför en integrerad del av den nationella klimatstrategin.
- (31) Den österrikiska regeringen menar att förordningens syfte är att skydda miljön och att den är nödvändig och proportionell för att förhindra och minska utsläppen av fluorerade gaser. Förordningen är således enligt regeringens uppfattning förenlig med fördraget.

2.2.2 Bedömning av Österrikes ståndpunkt

- (32) Efter att ha granskat de uppgifter som Österrike lämnat anser kommissionen att den begäran om att få behålla strängare bestämmelser än dem som ingår i förordning (EG) nr 842/2006, särskilt som bestämmelserna ytterligare har anpassats till förordningen, kan anses vara förenlig med fördraget av följande skäl:
- (33) Förordning nr 447/2002 var föremål för ett överträdelseförfarande som kommissionen inledde 2004, dvs. innan förordning (EG) nr 842/2006 trädde i kraft. I den formella underrättelsen till Österrike påpekade kommissionen att förbudet mot fluorerade kolväten i kyl- och luftkonditioneringssystem kunde anses vara orimligt eftersom dessa system är slutna system och så länge som de kan garanteras korrekt funktion, underhåll och återanvändning kan utsläppen av fluorerade kolväten hållas till ett minimum.

- (34) Detta förfarande grundades på artiklarna 28–30 i EG-fördraget. Efter antagandet av förordning (EG) nr 842/2006 och Österrikes anmälan av strängare nationella åtgärder i enlighet med artikel 9.3 stängdes överträdelseförfarandet.

- (35) I den formella underrättelsen ansåg kommissionen att de österrikiska åtgärderna kunde strida mot artikel 28 i EG-fördraget av följande skäl: För det första verkade förbudet mot användning av fluorerade kolväten som köldmedium inte nödvändigt och proportionellt för att garantera en tillräcklig minskning, genom rimliga och effektiva medel, av utsläppen av växthusgaser i miljöskyddets intresse. För det andra, vad gäller användningen av fluorerade kolväten som brandsläckningsmedel ansåg kommissionen att det tröskelvärde för global uppvärmningspotential som fastställdes i förordningen kan ha utgjort en godtycklig diskriminering av produkter från andra medlemsstater.
- (36) Dessa frågor har behandlats i den ändrade förordningen nr 139/2007. Ändringen av förordningen 2007 ledde till att vissa av förbuden hävdes och mildrades och de anmälda åtgärderna kommer således inte att utgöra något hinder för den inre marknadens funktion i enlighet med artikel 95.6 i EG-fördraget.

- (37) Vad gäller användningen av fluorerade kolväten i utrustning för kylning och luftkonditionering gäller det ändrade förbudet inte längre för utrustning som används för kylning av datorer, oavsett fyllningsstorlek, utrustning som innehåller från 150 g men inte mer än 20 kg, stationära enheter med köldmediefyllning upp till 20 kg, kompakta enheter med fyllningar på 0,5 kg per kw och stora sammanlänkade stationära enheter med fyllningar upp till 100 kg. Förbudet gäller således inte de flesta kyl- och luftkonditioneringssystem. Dessa ändringar tar hänsyn till granskningsstudien från maj 2006 som lämnades in till kommissionen. Förbudet mot användningen av fluorerade kolväten som brandsläckningsmedel hävdes genom ändringen.

2.2.2.1 Miljöskäl

- (38) Gemenskapen har enligt Kyotoprotokollet åtagit sig att under perioden 2008–2012 minska medlemsstaternas samlade växthusgasutsläpp med minst 8 % jämfört med 1990 års nivå. Vid de efterföljande diskussionerna inom gemenskapen åtog sig Republiken Österrike att minska sina totala växthusgasutsläpp med 13 % under samma period ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2002/358/EG av den 25 april 2002 om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta (EGT L 130, 15.5.2002, s. 1).

(39) Förordningen ingår i en bredare strategi som Österrike antagit för att uppfylla utsläppsmålet enligt Kyotoprotokollet och den överenskommelse om bördefördelning som senare antagits på gemenskapsnivå.

(40) Denna strategi omfattar varje källa till växthusgasutsläpp som omfattas av Kyotoprotokollet. Bestämmelserna om fluorerade gaser är således en del av Österrikes samlade ansträngningar för att fullgöra sina skyldigheter. Utan lagstiftning beräknas utsläppen av dessa fluorerade gaser fördubblas till 2010 i och med den ökade användningen av kylning och även till följd av den pågående utfasningen av klorfluorkolväten (HCFC) från kylning enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet ⁽¹⁾.

(41) Mot bakgrund av ovannämnda skäl anser kommissionen att de miljöskäl som Republiken Österrike anfört, dvs. minskning och förhindrande av utsläpp av fluorerade gaser, är rimliga och välgrundade.

2.2.2.2 Den österrikiska förordningens relevans och proportionalitet i förhållande till målet att uppnå ytterligare minskning av fluorerade växthusgaser

(42) För att ytterligare minska och förhindra utsläpp av fluorerade gaser beslutade Österrike redan 2002 att införa selektiva förbud mot utsläppande av ny utrustning på marknaden. Detta beslut grundades på undersökningar om förekomst och tillgänglighet av alternativ utan fluorerade gaser. Åtgärderna granskades därefter under 2006 för att beakta nya vetenskapliga och tekniska rön och för att bemöta kommissionens oro avseende deras proportionalitet.

(43) Man bör också hålla i minnet att det enligt artikel 9.3 a i förordning (EG) nr 842/2006 är tillåtet att behålla nationella åtgärder endast till och med den 31 december 2012, och eftersom det i anmälan från Republiken Österrike hänvisas till den artikeln i EG-förordningen, följer det att förordningen gäller under en begränsad period.

(44) Genom förordningen är det möjligt att eventuellt bevilja undantag om det visar sig att alternativen för användning av fluorerade kolväten i skum och i produkter som innehåller skum inte är tillgängliga. Dessutom har undan-

tagen för användning av fluorerade kolväten i nya aerosolsprayer som är avsedda för export förlängts.

(45) Kommissionen noterar att förordningen till viss del påverkar den fria rörligheten för varor inom gemenskapen, men drar av ovanstående analys ändå slutsatsen att förordningen är motiverad från miljösynpunkt och tar hänsyn till de planerade förbudens inverkan på den inre marknaden, särskilt eftersom det är baserat på en analys av förekomsten och tillgängligheten av alternativ under Österrikes särskilda omständigheter, samt att det därutöver ger möjlighet till att medge enskilda undantag.

2.3 FRÅNVARO AV GODTYCKLIG DISKRIMINERING OCH FÖRTÄCKTA HANDELSHINDER MELLAN MEDLEMSSTATerna

(46) Enligt artikel 95.6 i EG-fördraget ska kommissionen godkänna eller förkasta de ifrågavarande nationella bestämmelserna sedan den konstaterat huruvida dessa utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna.

(47) Man bör hålla i minnet att en ansökan enligt artikel 95.4 i EG-fördraget måste bedömas mot bakgrund av de villkor som anges i den punkten och i punkt 6 i samma artikel. Om något av dessa villkor inte uppfylls måste ansökan avslås utan att övriga villkor behöver granskas.

(48) De anmälda nationella bestämmelserna är generella och gäller på samma sätt för både inhemska och importerade produkter. Efter att bestämmelserna avseende användning av fluorerade kolväten har bringats i överensstämmelse med förordning (EG) nr 842/2006 finns det ingenting som tyder på att de anmälda nationella bestämmelserna kan användas som ett medel för godtycklig diskriminering mellan ekonomiska aktörer i gemenskapen.

(49) Vad gäller begränsningarna av inköp från andra EES-stater, inbegripet medlemsstaterna i Europeiska unionen, är det underförstått att dessa bestämmelser är avsedda att säkerställa, inom ramen för åtgärderna, likabehandling av alla ämnen eller produkter, oavsett ursprung, dvs. inhemskt tillverkade, importerade eller köpta på den inre marknaden. Varor som importeras utifrån EES-staterna omfattas av bestämmelserna om utsläppande på marknaden. Detta är även fallet för varor som köps från en EES-stat som inte är medlem i EU, varvid åtgärderna för dessa varor baseras på två olika delar av bestämmelsen, eftersom transaktionen samtidigt innebär utsläppande på marknaden och inköp från en EES-stat. Detta bör emellertid inte leda till en diskriminerande behandling av dessa varor.

⁽¹⁾ EGT L 244, 29.9.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 899/2007 (EUT L 196, 28.7.2007, s. 24).

- (50) Förordningens syfte är miljöskydd, och det finns inga tecken på att förordningen, vare sig i avsikt eller tillämpning, kommer att leda till godtycklig diskriminering eller förtäckta handelshinder.
- (51) Kommissionen anser att det inte föreligger något belägg för att de nationella bestämmelser som anmälts av de österrikiska myndigheterna skulle utgöra ett orimligt hinder för den inre marknadens funktion i förhållande till de avsedda målen för denna.

III. SLUTSATS

- (52) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att Republiken Österrikes begäran, inlämnad den 29 juni 2007, om att till och med den 31 december 2012 få behålla sin nationella lagstiftning, som är strängare än förordning (EG) nr 842/2006 när det gäller utsläppande på marknaden av produkter och utrustning som innehåller eller vars funktion kräver fluorerade gaser, kan godtas.
- (53) Dessutom anser kommissionen att de nationella bestämmelser som antogs 2002 och som ändrades 2007

— motsvarar behoven när det gäller miljöskydd,

— tar hänsyn till förekomsten och den tekniska och ekonomiska tillgängligheten av alternativ till de tillämpningar som är förbjudna i Österrike, och att de sannolikt kommer att få begränsade ekonomiska effekter,

— ej utgör medel för godtycklig diskriminering,

— ej innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna, och

— således är förenliga med fördraget.

Kommissionen anser därför att de kan behållas.

Det bör emellertid noteras att de undantag som föreskrivs i punkt 8.2 i förordningen inte kan beviljas efter den 4 juli 2008 med avseende på enkomponentsskum som avses i artikel 9.1 och bilaga II till förordning (EG) nr 842/2006, utom om sådant krävs för att uppfylla nationella säkerhetsnormer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De nationella bestämmelser om vissa fluorerade gaser som Republiken Österrike anmälde till kommissionen genom en skrivelse av den 29 juni 2007, och som är strängare än förordning (EG) nr 842/2006 när det gäller utsläppande på marknaden av produkter och utrustning som innehåller eller vars funktion kräver fluorerade gaser, godkänns härmed. Republiken Österrike bemyndigas att behålla dem till och med den 31 december 2012.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Österrike.

Utfärdat i Bryssel den 21 december 2007.

På kommissionens vägnar

Stavros DIMAS

Ledamot av kommissionen

AVTAL

RÅDET

Information om ikraftträdande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Moldavien om återtagande av personer utan uppehållstillstånd

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Moldavien om återtagande av personer utan uppehållstillstånd trädde i kraft den 1 januari 2008 sedan förfarandet som föreskrivs i artikel 22 i avtalet avslutats den 20 november 2007.

Information om ikraftträdande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Montenegro om återtagande av personer utan uppehållstillstånd

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Montenegro om återtagande av personer utan uppehållstillstånd trädde i kraft den 1 januari 2008 sedan förfarandet som föreskrivs i artikel 22 i avtalet avslutades den 14 november 2007.

Information om ikraftträdande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Serbien om återtagande av personer utan uppehållstillstånd

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Serbien om återtagande av personer utan uppehållstillstånd trädde i kraft den 1 januari 2008 sedan förfarandet som föreskrivs i artikel 22 i avtalet avslutades den 12 november 2007.

Information om ikraftträdande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om återtagande av personer utan uppehållstillstånd

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om återtagande av personer utan uppehållstillstånd trädde i kraft den 1 januari 2008 sedan förfarandet som föreskrivs i artikel 22 i avtalet avslutats den 29 november 2007.

Information om ikraftträdande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Bosnien och Hercegovina om återtagande av personer utan uppehållstillstånd

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Bosnien och Hercegovina om återtagande av personer utan uppehållstillstånd trädde i kraft den 1 januari 2008 sedan förfarandet som föreskrivs i artikel 22 i avtalet avslutats den 30 november 2007.

Information om ikraftträdande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina om återtagande av personer

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina om återtagande av personer trädde i kraft den 1 januari 2008 sedan förfarandet som föreskrivs i artikel 22 i avtalet avslutats den 30 november 2007.

Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Albanien om förenklat utfärdande av viseringar

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Albanien om förenklat utfärdande av viseringar trädde i kraft den 1 januari 2008, efter att förfarandet enligt artikel 14 i avtalet slutfördes den 13 november 2007.

Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Bosnien och Hercegovina om förenklat utfärdande av viseringar

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Bosnien och Hercegovina om förenklat utfärdande av viseringar trädde i kraft den 1 januari 2008, eftersom förfarandet enligt artikel 14 i avtalet slutfördes den 30 november 2007.

Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Montenegro om förenklat utfärdande av viseringar

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Montenegro om förenklat utfärdande av viseringar trädde i kraft den 1 januari 2008, efter att förfarandet enligt artikel 14 i avtalet slutfördes den 14 november 2007.

Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om förenklat utfärdande av viseringar

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om förenklat utfärdande av viseringar trädde i kraft den 1 januari 2008, eftersom förfarandet enligt artikel 14 i avtalet slutfördes den 30 november 2007.

Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Serbien om förenklat utfärdande av viseringar

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Serbien om förenklat utfärdande av viseringar trädde i kraft den 1 januari 2008, efter att förfarandet enligt artikel 14 i avtalet slutfördes den 12 november 2007.

Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Moldavien om förenklat utfärdande av viseringar

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Moldavien om förenklat utfärdande av viseringar trädde i kraft den 1 januari 2008, efter att förfarandet enligt artikel 15 i avtalet slutfördes den 20 november 2007.

Information om ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina om förenklat utfärdande av viseringar

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina om förenklat utfärdande av viseringar trädde i kraft den 1 januari 2008, eftersom förfarandet enligt artikel 14 i avtalet slutfördes den 30 november 2007.

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2008/81/GUSP

av den 28 januari 2008

om ändring av gemensam standpunkt 98/409/GUSP om Sierra Leone

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15, och

av följande skäl:

- (1) Den 29 juni 1998 antog rådet gemensam standpunkt 98/409/GUSP om Sierra Leone ⁽¹⁾ i syfte att genomföra åtgärderna i FN:s säkerhetsråds resolution 1171(1998).
- (2) Den 21 december 2007 antog FN:s säkerhetsråd resolution 1793(2007) i vilken det beviljas ett undantag från åtgärderna i punkt 5 i FN:s säkerhetsråds resolution 1171(1998). Gemensam standpunkt 98/409/GUSP bör därför ändras i enlighet därmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 4 i gemensam standpunkt 98/409/GUSP ska följande tredje stycke införas:

”Den åtgärd som avses i det första stycket ska inte tillämpas på resor för vittnen vars närvaro under en rättegång vid specialdomstolen för Sierra Leone krävs.”

Artikel 2

Denna gemensamma standpunkt får verkan samma dag som den antas.

Artikel 3

Denna gemensamma standpunkt ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 28 januari 2008.

På rådets vägnar
D. RUPEL
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 187, 1.7.1998, s. 1.